

**MOKESTINIŲ GINČŲ KOMISIJA PRIE
LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS**

**SPRENDIMAS
DĖL UAB „Y1“ 2015-02-17 SKUNDO**

2015 m. balandžio 21 d. Nr. S-61 (7-39/2015)
Vilnius

Mokestinių ginčų komisija prie
Lietuvos Respublikos Vyriausybės,
susidedanti iš:

komisijos pirmininkės
komisijos narių

Editos Veršeliienės
Lauros Milašiūtės
Rasos Stravinskaitės
Andriaus Veniaus
Linos Vosyliienės – pranešėja
Jūratei Dalmantaitei
I. A. ,
A. P.
T. K.

sekretoriaujant
dalyvaujant mokesčių mokėtojos atstovėms

mokesčių administratoriaus atstovui

2015 m. balandžio 8 d. posėdyje išnagrinėjusi UAB „Y1“ (toliau – Pareiškėja) 2015-02-17 skundą dėl Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (toliau – Inspekcija) 2015-01-19 sprendimo Nr. 69-2, n u s t a t ė:

Inspekcija ginčijamu sprendimu patvirtino Kauno apskrities valstybinės mokesčių inspekcijos (toliau – Kauno AVMI) 2014-10-13 sprendimą Nr. (04.7.2)-FR0682-589, kuriame nurodyta Pareiškėjai sumokėti į biudžetą 50993 Lt (14768,59 Eur) pridėtinės vertės mokestį (toliau – PVM), 6600 Lt (1911,49 Eur) PVM delspinigius bei 5099 Lt (1476,77 Eur) PVM baudą.

Sprendime nurodoma, jog atlikus Pareiškėjos PVM mokestinį patikrinimą, nustatyta, kad Pareiškėja tikrintuoju 2012-12-01–2013-12-31 laikotarpiu Rusijos mokesčių mokėtojui LLC „F1“ ir Rusijos piliečiui S. A. V. pardavė prekių pagal PVM sąskaitas faktūras atitinkamai 168040,86 Lt ir 74780,74 Lt sumai (iš viso už 242821,60 Lt), kurias apmokestino 0 proc. PVM tarifu pagal Lietuvos Respublikos pridėtinės vertės mokesčio įstatymo (Žin., 2002, Nr. 35-1271, toliau – PVMĮ) 41 str. 1 dalį. Nustatyta, jog Pareiškėja įregistruota PVM mokėtoja nuo 2011-01-06, PVM mokėtojo kodas LT. Ginčo dėl to, ar Pareiškėjos veiklos kontrahentai Mr. S. A. V. (adresas: (duomenys neskelbtini) ir LLC „F1“ (JAR kodas) buvo registruoti PVM mokėtojais, byloje nėra.

Dėl sandorių su LLC „F1“ sprendime nurodoma, jog Pareiškėja Rusijos mokesčių mokėtojui LLC „F1“ įformino šias PVM sąskaitas faktūras: 2012-12-19 Serija YUS Nr. 0000011 32383,81 Lt sumai; 2013-05-06 Serija YUS Nr. 0000012 85090,80 Lt sumai; 2013-05-31 Serija YUS Nr. 0000015 48850,21 Lt sumai; 2013-07-11 Serija YUS Nr. 0000016 1716,04 Lt sumai, iš viso 168040,86 Lt. Įformintiems tiekimams Pareiškėja pritaikė 0 proc. PVM tarifą.

Nurodoma, jog, atsakydamas į mokesčių administratoriaus paklausimą dėl Pareiškėjos LLC „F1“ patiektų prekių, Rusijos mokesčių administratorius informavo, kad Sankt Peterburgo mokesčių inspekcijos darbuotojai apklausė V. S. A. (OOO „F1“ valdytojas ir generalinis direktorius nuo

2013-01-17 iki mokestinio patikrinimo datos). Apklauso metu S. A. V. pranešė, kad tarpusavio sandorių tarp OOO „F1“ ir Lietuvos įmonės UAB „Y1“ nebuvo, sutarčių nesudarė, prekių iš Pareiškėjos negavo, apmokėjimų Pareiškėjai nevykdė. Papildomai informavo, kad mokesčių inspekcijos darbuotojai, atlikę 2012–2013 metų bankų atsiskaitomųjų sąskaitų, atidarytų OOO „F1“ vardu, išrašų analizę, tarpusavio atsiskaitymo faktų tarp OOO „F1“ ir Pareiškėjos nenustatė. Be to, „PIK muitinė“ duomenų bazėje informacijos apie prekių, įvežtų į Rusijos Federacijos teritoriją, kai prekių siuntėjas nurodyta Pareiškėja, o gavėjas – OOO „F1“ vardu, nėra. Mokestinio patikrinimo metu 2014-07-02 išsiųstas raštas AB „Swedbank“ su prašymu pateikti UAB „Y1“ sąskaitos LT (duomenys neskelbtini) išrašų ir tarptautinių mokėjimo pavedimų dokumentų kopijas už laikotarpį nuo 2013-04-01 iki 2013-05-31. 2014-07-14 gavus AB „Swedbank“ atsakymą tarptautinių mokėjimų pavedimų kopijose Rusijos pirkėjo LLC „F1“ mokėjimų nenustatyta.

Inspekcijos sprendime nurodoma, jog Pareiškėja patikrinimo metu nepateikė sutarties su Rusijos pirkėju LLC „F1“, nenurodė aplinkybių ar įrodymų, patvirtinančių Pareiškėjos ir jos kontrahento bendravimą ar bendradarbiavimą, LLC „F1“ užsakymų užklausas ir t. t. Nustatyta, jog 2013-05-20 į Pareiškėjos sąskaitą bankiniu pavedimu J. T. LTD pervadė 1479,30 Eur (5107,73 Lt). Mokėjimo pavedime nurodyta paskirtis – „J. T. LTD. APARTMENT NO 3, BEAU BOIS ROSEAU TMP – įeinantis–130520L03119T INV. YUS 0000012/06.05.13 FOR GARADE GATES“. Pareiškėja patikrinimo metu nepateikė jokių dokumentų (susitarimų dėl trišalių užskaitų, sutarčių ir kt.), pagrindžiančių, kodėl J. T. LTD galimai sumokėjo už Rusijos pirkėją. Pagal mokesčių mokėtojo pateiktus dokumentus tikrinamuoju laikotarpiu su minėta įmone buvo atlikta ir daugiau bankinių operacijų.

Taip pat nurodoma, jog Pareiškėja patikrinimo metu pateikė prekių gabenimo dokumentus – eksporto deklaracijas bei tarptautinius krovinių transportavimo važtaraščius (toliau – CMR). Pareiškėjos patikrinimui pateikti CMR yra ne originalūs, o šviestos kopijos, kurias įmonės direktorius T. D. atsisakė patvirtinti spaudu „kopija tikra“ bei parašu. Pareiškėja, siekdama pagrįsti, jog prekės išgabentos iš Lietuvos, pateikė šiuos jos poziciją pagrindžiančius dokumentus:

- prie 2012-12-19 PVM sąskaitos faktūros Serija YUS Nr. 000011 pateikė eksporto deklaraciją, kurioje nurodyta, kad eksportuojamos prekės – tai aptaisai durims (grotelės, pertvaros), transporto priemonė, vežusi prekes – MAN, registracijos Nr. (duomenys neskelbtini);
- prie 2013-05-06 PVM sąskaitos faktūros Serija YUS Nr. 0000012 pateikė eksporto deklaraciją bei CMR. Eksporto deklaracijoje nurodytas prekių siuntėjas – UAB „Y1“, gavėjas – LLC „F1“, deklarantas – UAB „M3“. CMR nurodytas prekių siuntėjas – UAB „M1“. Pareiškėjos išrašytos PVM sąskaitos faktūros numeris neatitinka CMR nurodyto INVOICE Nr. 38100513M, CMR 24 laukelyje „kroviny s gautas“ nėra krovinių priėmusios įmonės spaudos bei parašo;
- prie 2013-05-31 PVM sąskaitos faktūros Serija YUS Nr. 0000015 pateikė eksporto deklaraciją bei CMR. Eksporto deklaracijoje nurodytas prekių siuntėjas – UAB „Y1“, gavėjas – LLC „F1“, deklarantas – UAB „M3“. CMR nurodytas prekių siuntėjas – UAB „M1“, nurodytas INVOICE Nr. 48010613M neatitinka Pareiškėjos išrašytos PVM sąskaitos faktūros numerio YUS Nr. 0000015;
- Pareiškėja pateikė 2013-07-11 PVM sąskaitą faktūrą Serija YUS Nr. 0000016, išrašytą LLC „F1“, prie kurios nepateikė nei vieno įrodymo, kad prekės buvo išgabentos (eksportuotos) Rusijos pirkėjui LLC „F1“.

Pareiškėjos direktorius apie CMR-e nurodytą UAB „M1“ 2013-07-29 paaiškinime nurodė, kad, nepavykus susisiekti su Rusijos klientais, tinkamai paaiškinti įmonės „M1“ egzistavimą dokumentuose (CMR) jis negalintis. Tačiau patikrinimo metu Pareiškėja, nors ir teigia nieko nežinanti apie UAB „M1“, pateikė šios įmonės sutartį su Rusijos pirkėju LLC „F1“, o 2013-07-23 paaiškinime apie prekių transportavimą pirkėjui nurodė, kad dalį prekių pristatymo organizuoja pirkėjas, dalį Pareiškėja, transporto logistas – UAB „M3“ (pridėtas kontraktas, kai CMR siuntėjas nurodytas UAB „M1“).

Sprendime nurodoma, jog mokesčių administratoriui atlikus CMR nurodytos prekių siuntėjos UAB „M1“ operatyvų patikrinimą, pagal šios įmonės patikrinimui pateiktus buhalterinius dokumentus sandorių tarp UAB „M1“ ir Pareiškėjos nenustatyta. UAB „M1“ įgaliotas asmuo M. G. paaiškinime nurodė, kad buhalterijoje nebuvo gauta jokių sutarčių, pirkimo ar pardavimo sandorių

tarp UAB „M1“ ir Pareiškėjos. Banko ir kasos operacijų tarp minėtų įmonių taip pat nebuvo. Operatyvaus patikrinimo metu nustatyta, kad vienas iš didžiausių UAB „M1“ prekių pirkėjų yra Rusijos įmonė LLC „F1“. Pagal pateiktus CMR VT0000900 ir 0282008 (kuriuos Pareiškėja patikrinimo metu pateikė kaip vieną iš 0 proc. PVM tarifo taikymo įrodymų, kad prekės išvežtos mokesčių mokėtojo vardu Rusijos pirkėjui LLC „F1“) UAB „M1“ įgaliotas asmuo pateikė su šiais CMR susijusius dokumentus – prekių, skirtų perparduoti Rusijos pirkėjui LLC „F1“, įsigijimo dokumentus, t. y. tiekėjų išrašytas PVM sąskaitas faktūras, UAB „M1“ išrašytas PVM sąskaitas faktūras LLC „F1“, TIR knygeles, Rusijos pirkėjo importo deklaracijas (patikrinimo akto 9–10 puslapiai).

Tvirtinama, jog operatyvaus patikrinimo metu nustatyta, kad dokumentai, kuriais Pareiškėja nepagrįstai rėmėsi argumentuodama prekių išvežimą iš šalies teritorijos, yra UAB „M1“ dokumentai, kuriuose neatitikimų nenustatyta. UAB „M1“ pateikose Rusijos įmonės LLC „F1“ importo deklaracijas nurodytas prekių siuntėjas – UAB „M1“, prekių gavėjas – F1, nurodyti pridedami dokumentai, t. y. UAB „M1“ CMR, TIR knygelės, sutartis Nr. PLM-05/12 2012-05-12, sudaryta tarp UAB „M1“ ir LLC „F1“ bei bendrovės išrašytos PVM sąskaitos faktūros LLC „F1“. Importo deklaracijose nurodytos prekių kainos sutampa su mokesčių mokėtojo išrašytose PVM sąskaitose faktūrose nurodytomis parduodamų prekių kainomis, importuojamų prekių svoriai sutampa su UAB „M1“ išrašytose PVM sąskaitose faktūrose, CMR-e, TIR knygelėse nurodytu prekių svoriu. Laikotarpiu nuo 2013-05-01 iki 2013-06-01 UAB „M1“ išrašyta PVM sąskaitų faktūrų suma Rusijos pirkėjui LLC „F1“ apmokėta bankiniu pavedimu.

Taip pat tvirtinama, kad faktą, jog Pareiškėja iš tiesų pagal mokestiniam patikrinimui pateiktus dokumentus eksporto nevykdė (neįvykdė), patvirtina ir šie nustatyti faktai, jog pagal UAB „M1“ pateiktus CMR gabentos prekės buvo išsiųstos UAB „M1“ vardu. Mokesčių mokėtojas iš Didžiosios Britanijos ir Naujosios Zelandijos tiekėjų įsigytas prekes perparduodavo (eksportuodavo) į Rusiją pirkėjui LLC „F1“. UAB „M1“ operatyvaus patikrinimo metu pateikė eksporto faktus įrodančius dokumentus – CMR, TIR knygeles, importo deklaracijas, PVM sąskaitas faktūras, sutartį su trečiosios šalies pirkėju LLC „F1“. UAB „M1“ buhalterinėje apskaitoje apskaitė pardavimus LLC „F1“, PVM deklaracijose deklaravo šiuos sandorius kaip prekių eksportą.

Apibendrinus tai, kas išdėstyta sprendime konstatuojama, jog Pareiškėjos pateikti CMR yra UAB „M1“, juose nėra jokių žymų, kad prekės buvo gabenamos Pareiškėjos vardu. CMR nurodytos prekės, jų kiekiai, pavadinimai sutampa su UAB „M1“ išrašytose PVM sąskaitose faktūrose nurodytomis prekėmis. Nustatyta, kad UAB „M1“ tikrinamuoju laikotarpiu neturėjo jokių sandorių su Pareiškėja. Pareiškėjos pateiktose eksporto deklaracijose nurodyti tokie patys krovinį gabenusių transporto priemonių pavadinimai bei registracijos numeriai, prekių kodai, jų pavadinimai, kaip ir UAB „M1“, tačiau tai nepatvirtina fakto, jog Pareiškėja vykdė tų prekių eksportą, o suponuoja išvadą, jog Pareiškėja pasinaudojo kitos įmonės duomenimis siekdama deklaruoti neįvykusius tiekimus LLC „F1“.

Inspekcijos sprendime nurodoma, jog atliekant UAB „V1“ operatyvų patikrinimą šios įmonės direktorius A. K. paaiškino nurodė, kad įmonė neturėjo jokių sandorių su Pareiškėja. UAB „V1“ pagal pateiktus dokumentus vykdė krovinį, kurių siuntėjas pagal CMR yra UAB „M1“, pervežimą, jokių pervežimų neįforminus dokumentų nuo Pareiškėjos ši įmonė neatliko.

Nurodoma, jog Pareiškėja patikrinimo metu pateikė CMR, kuriame nurodyta transportavimo paslaugą atlikusi įmonė UAB „T1“. Siekiant nustatyti šio dokumento pagrįstumą ir aplinkybę, ar išties paslauga buvo atlikta, buvo surinkta informaciją, kuri parodė, kad „UAB „T1“ transportavimo paslaugą pagal 2013-05-29 sutartį Nr. EO6590 (A359610) užsakė UAB „B1“ (kodas adresas: (duomenys neskelbtini). Pagal CMR Nr. 0282008 krovinio siuntėjas – UAB „M1“ (kodas , adresas: (duomenys neskelbtini), krovinio gavėjas – LLC „F1“ ((duomenys neskelbtini), Russia), iškrovimo vieta – (duomenys neskelbtini), Moskva ir Mosk. obl., shosse „Novorizskoe“ P.P. „M2“. Už atliktą transportavimo paslaugą apmokėjo UAB „B1“. Bendrovė jokių sandorių su Pareiškėja neturėjo (2013-09-04 Panevėžio AVMI atsakymas). Gautame UAB „B1“ atsakyme dėl informacijos apie CMR pateikimą nurodyta, kad šios transporto paslaugos užsakovas – UAB „M3“. UAB „B1“ paaiškino, kad krovinio iškrovimo vietos pagal CMR: 1. (duomenys neskelbtini), Moskva; 2. Mosk. obl., shosse „Novorizskoe“ P.P. „M2“. UAB „B1“ kreipėsi į vežėją UAB „T1“ pateikdama

užsakymą pervežti krovinį, išrašė UAB „M3“ PVM sąskaitą faktūrą sumoje 5869,76 Lt su 0 proc. PVM tarifu, atsiskaitė bankiniu pavedimu. Pagal CMR nurodytas pervežimo sąlygas, taip pat pakrovimo ir iškrovimo vietas prekės buvo pilnai pristatytos, jokių pretenzijų iš užsakovo nebuvo. UAB „B1“ su Pareiškėja sandorių neturėjo.

Atlikus UAB „T1“ bei UAB „B1“ operatyvius patikrinimus dėl prekių transportavimo pagal Pareiškėjos pateiktą CMR nustatyta, kad transporto paslaugos užsakovas buvo UAB „M3“. Tikslu išsiaiškinti tolimesnę transporto paslaugos užsakymų grandinę, buvo atliktas UAB „M3“ operatyvus patikrinimas, kurio metu nustatyta, kad UAB „M3“ teikė ekspedijavimo (transporto tarpininkavimo) paslaugas. Pagal CMR UAB „M3“ išrašė PVM sąskaitą faktūrą Didžiosios Britanijos pirkėjui už atliktą transporto tarpininkavimo paslaugą (maršrutas Lietuva – Rusija). Įvertinus informaciją, surinktą iš transporto paslaugas atlikusių įmonių, sprendime daroma išvada, kad transporto paslaugas atlikusios įmonės pagal pateiktus dokumentus neturėjo jokių sandorių su Pareiškėja. Konstatuojama, kad Pareiškėjos pateikti dokumentai neįrodo prekių gabenimo į Rusiją fakto, neatitinka tikrojo jų turinio ir surašyti formaliai.

Dėl sandorių su Mr. S. A. V. sprendime nurodoma, jog Pareiškėja išrašytomis PVM sąskaitomis faktūromis Serija YUS Nr. 0000013 ir Nr. 0000014 įformino prekių pardavimą (eksportą) Rusijos pirkėjui fiziniam asmeniui Mr. S. A. V. (reg. adresas: (duomenys neskelbtini) už 74780,74 Lt (21658 Eur). Įformintiems tiekimams Pareiškėja pritaikė 0 proc. PVM tarifą. Nustatyta, kad šiose PVM sąskaitose faktūrose nėra įrašyta pasirašiusiojo (pirkėjo atstovo) vardas ir pavardė, pagal kuriuos būtų galima identifikuoti pirkėjo atstovą.

Nurodoma, jog patikrinimo metu buvo išsiųstas 2014-07-02 raštas AB „Swedbank“ su prašymu pateikti Pareiškėjos sąskaitos išrašų ir tarptautinių mokėjimo pavedimų dokumentų kopijas tikslu išsiaiškinti, ar Rusijos pirkėjas, nurodytas Pareiškėjos išrašytose PVM sąskaitose faktūrose YUS Nr. 0000013 ir YUS Nr. 0000014 – Mr. S. A. V., atsiskaitė su Pareiškėja už galimai pirktas prekes. Pagal 2014-07-14 gautą AB „Swedbank“ atsakymą nustatyta, jog 2013-04-30 iš sąskaitos 40817978204930000177 (su sandoriais nesusijusios įmonės sąskaita) į Pareiškėjos sąskaitą pervesta 54692,16 Eur (188841,09 Lt). Mokėjimo paskirtis – „A. S. 119002 SIVTSEV VRAZHEK PER. 15/25 1 TMP – įeinantis – 130430L05195T INVOICE PROFORMA YUSO Nr. 000012, 2013/04/29, prepaymant of constructions (contract 290413)“. Pažymima, kad mokėjimo paskirtyje nenurodyti Rusijos pirkėjui Mr. S. A. V. išrašytų PVM sąskaitų faktūrų numeriai. Taip pat pažymima, jog Pareiškėja nepateikė jokių dokumentų, kurie pagrįstų šią finansinę operaciją, t. y. nepateikė mokėjimo paskirtyje nurodytos sutarties (contract 290413), susitarimų dėl trišalių užskaitų ir kt., todėl atlikta finansinė operacija, Inspekcijos tvirtinimu, kelia pagrįstų abejonių dėl tikrojo jos turinio.

Dėl Mr. S. A. V. sandorių su Pareiškėja Rusijos mokesčių administratorius informavo, kad šio asmens adresu buvo išsiųstas šaukimas atvykti į mokesčių inspekciją ir paaiškinti apie vykdytus sandorius su UAB „Y1“, tačiau Mr. S. A. V. į mokesčių inspekciją neatvyko. Mokesčių inspekcijos darbuotojai buvo nuvykę Mr. S. A. Vladimirovich registracijos adresu ((duomenys neskelbtini)), tačiau į gyvenamas patalpas nepateko, nes durys yra koduotos. Bandant susisiekti per mikrofoną, ragelio bute niekas nekėlė. Mr. S. A. V. neatvykus į mokesčių inspekciją, buvo kreiptasi į teisėsaugos instituciją dėl pagalbos suteikimo, tačiau teisėsaugos institucijos vykdomos paieškos priemonės rezultatų nedavė. Rusijos mokesčių administratorius papildomai informavo, kad Mr. S. A. V. Rusijos Federacijos teritorijoje užregistruotas kaip vykdomas individualią veiklą, kurios pobūdis – gyvenamųjų ir negyvenamųjų patalpų nuoma. Mokesčių inspekcijos darbuotojai atliko dviejų banko atsiskaitomųjų sąskaitų, atidarytų IĮ S. A. V. vardu, išrašų už 2013 m. analizę, jos metu tarpusavio atsiskaitymų su UAB „Y1“ faktų nenustatyta. „PIK muitinė“ duomenų bazėje informacijos apie prekių, įvežtų į Rusijos Federaciją, kur krovinio siuntėjas būtų nurodyta UAB „Y1“, o krovinio gavėjas – IĮ S. A. V., nėra.

Sprendime tvirtinama, jog Pareiškėja patikrinimo metu sutarties su Mr. S. A. V. nepateikė, nenurodė aplinkybių ar įrodymų, kurie patvirtintų Pareiškėjos ir jos kontrahento bendravimą ar bendradarbiavimą, Mr. S. A. V. užsakymų užklausas ir t. t. Pareiškėja mokesstinio tyrimo metu pateikė prekių gabenimo dokumentus – eksporto deklaracijas bei CMR (pateikti CMR yra ne

originalūs, o šviestos kopijos, jas Pareiškėjos direktorius atsisakė patvirtinti spaudu „kopija tikra“ bei parašu):

- Pareiškėja prie 2013-05-16 PVM sąskaitos faktūros Serija YUS Nr. 0000013 pateikė eksporto deklaraciją bei CMR. Eksporto deklaracijoje nurodytas prekių siuntėjas – Pareiškėja, gavėjas – Mr. S. A. V., deklarantas – UAB „M3“. Nurodytas TIR knygelės numeris XT73204717 (mokesčių mokėtojas patikrinimo metu nepateikė tranzito dokumento – TIR knygelės). Pateiktame CMR nurodytas prekių siuntėjas – UAB „M1“ ((duomenys neskelbtini), sutartis Nr. PLM-05/12 of 12.05.2012 iš UAB „M3“ Kaunas), gavėjas – LLC „F1“ ((duomenys neskelbtini)), krovinio iškrovimo vieta – 1. (duomenys neskelbtini), krovinio pakrovimo vieta nurodyta – Kaunas 2013-05-17). Pareiškėjos išrašytos PVM sąskaitos faktūros numeris neatitinka CMR nurodyto INVOICE Nr. 41160513M. Pateikto CMR 24 laukelyje „kroviny s gautas“ nėra krovinį priėmusios įmonės spaudo.

- prie 2013-05-24 PVM sąskaitos faktūros Serija YUS Nr. 0000014 Pareiškėja pateikė eksporto deklaraciją bei CMR. Eksporto deklaracijoje nurodytas prekių siuntėjas – Pareiškėja, gavėjas – Mr. S. A. V. Barvikha – Moscow reg., deklarantas – UAB „M3“. Pateiktame CMR nurodytas prekių siuntėjas – UAB „M1“ ((duomenys neskelbtini), sutartis Nr. PLM-05/12 of 12.05.2012 iš UAB „M3“ Kaunas), gavėjas – LLC „F1“ ((duomenys neskelbtini)), krovinio iškrovimo vieta – 1. (duomenys neskelbtini), krovinio pakrovimo vieta nurodyta – Kaunas 2013-05-25). CMR nurodytas INVOICE numeris neatitinka bendrovės išrašytos PVM sąskaitos faktūros numerio. Pateikto CMR laukelyje „siuntėjo nurodymai (muitinės ir kita informacija)“ yra užtušuoti duomenys. 24 laukelyje „kroviny s gautas“ yra uždėtas „F1“ spaudas.

Nurodoma, jog Pareiškėjos pateiktuose CMR nurodytas prekių siuntėjas UAB „M1“, 5 laukelyje „pridedami dokumentai“ nurodyti dokumentai nėra Pareiškėjos patikrinimui pateikti dokumentai (neatitinka išrašytų PVM sąskaitų faktūrų numeriai, TIR knygelės nepateiktos). Pareiškėjos pateiktose išrašytose PVM sąskaitose faktūrose nurodytas prekių gavėjas Mr. S. A. V. neatitinka CMR nurodytam prekių gavėju LLC „F1“.

Sprendime pažymima, jog suabejojus Pareiškėjos pateiktos pozicijos ir dokumentų pagrįstumu dėl prekių išgabenimo iš Lietuvos Respublikos teritorijos buvo atliktas CMR nurodytos prekių siuntėjos UAB „M1“ bei transporto paslaugas teikusios UAB „V1“ operatyvūs patikrinimai. Pagal pateiktus CMR VT0000903 ir VT0000904 (kuriuos Pareiškėja patikrinimo metu pateikė kaip vieną iš 0 proc. PVM tarifo taikymo įrodymų, kad prekės išvežtos mokesčių mokėtojos vardu Rusijos pirkėjui Mr. S. A. V.) UAB „M1“ pateikė su šiais CMR susijusius dokumentus: tiekėjų išrašytas PVM sąskaitas faktūras, UAB „M1“ išrašytas PVM sąskaitas faktūras Rusijos pirkėjui LLC „F1“, TIR knygeles, Rusijos pirkėjo importo deklaracijas, kuriose nurodytas prekių siuntėjas – UAB „M1“, prekių gavėjas – LLC „F1“. Kiekvienoje importo deklaracijoje nurodyti pridedami dokumentai – tai UAB „M1“ CMR, TIR knygelės, sutartis Nr. PLM-05/12, 2012-05-12 sudaryta tarp UAB „M1“ ir LLC „F1“ bei bendrovės išrašytos PVM sąskaitos faktūros Rusijos pirkėjui.

Įvertinusi operatyvaus patikrinimo metu surinktą informaciją Inspekcija sprendime daro išvadą, kad Pareiškėjos pateikti CMR yra UAB „M1“, jose nurodytos prekės, jų kiekiai, pavadinimai sutampa su UAB „M1“ išrašytose PVM sąskaitose faktūrose nurodytomis prekėmis. Inspekcija pažymi, kad Pareiškėjos išrašytose PVM sąskaitose faktūrose nurodytas krovinio gavėjas Mr. S. A. V. nesutampa su CMR, Rusijos importo deklaracijose nurodytu prekių gavėju LLC „F1“. Pareiškėjos pateiktose eksporto deklaracijose nurodyti tokie patys krovinį gabenusių transporto priemonių pavadinimai bei registracijos numeriai, krovinio transportavimo data, prekių kodai, jų pavadinimai, kaip ir UAB „M1“, tačiau nėra jokių žymų, kad papildomai prie UAB „M1“ prekių būtų išgabentos ir Pareiškėjos prekės. Importo deklaracijose nurodytos prekių kainos sutampa su UAB „M1“ išrašytose PVM sąskaitose faktūrose nurodytomis parduodamų prekių kainomis. Įvertinus surinktą informaciją sprendime daroma išvada, kad Pareiškėja prekių Mr. S. A. V. netiekė, o dokumentai surašyti formaliai ir neatitinka turinio.

Sprendime nurodoma, jog UAB „V1“ operatyvaus patikrinimo metu prie CMR Nr. VT0000903 pateikė UAB „M3“ 2013-05-24 išrašytą PVM sąskaitą faktūrą VAK Nr.0000946 už atliktą transportavimo paslaugą, joje nurodytas paslaugos pavadinimas – krovinio pervežimas Lietuva–Rusija, sunkvežimiu FBV, CMR VT0000903, data 2013-05-17–2013-05-21. UAB „V1“ pateikė Rusijos pirkėjo patvirtinimą apie gautas prekes Nr. 10130152/200513/0002003. Pateiktame

dokumente nurodyta, kad Rusijos pirkėjas LLC „F1“ gavo prekes su PVM sąskaita faktūra 41160513M 2013-05-16 (UAB „M1“ išrašyta PVM sąskaita faktūra Rusijos pirkėjui LLC „F1“) bei CMR. Nustatyta, kad CMR 5 laukelyje „pridedami dokumentai“ nurodyta TIR knygelė bei išrašyta PVM sąskaita faktūra. Šie dokumentai įforminti UAB „M1“ vardu. Transporto paslaugos užsakovas buvo UAB „M3“, kuri teikė ekspedijavimo (transporto tarpininkavimo) paslaugas. Pagal CMR Nr. VT0000903 UAB „M3“ išrašė PVM sąskaitas faktūras Didžiosios Britanijos bei Lietuvos mokesčių mokėtojui.

Pažymima, kad Pareiškėjos direktorius 2013-07-23 pateiktame paaiškinime apie prekių pristatymą Rusijos pirkėjams nurodė, kad transporto logistas buvo UAB „M3“, tačiau tikrinamuoju laikotarpiu pagal Pareiškėjos pateiktus dokumentus nustatyta, kad bendrovė neišrašė nei vienos PVM sąskaitos faktūros UAB „M3“ už transporto tarpininkavimo paslaugas maršrutu Lietuva–Rusija.

UAB „V1“ operatyvaus patikrinimo metu prie CMR Nr. VT0000904 pateikė Belizo mokesčių mokėtojui išrašytą PVM sąskaitą faktūrą, kurioje nurodytas paslaugos pavadinimas – krovinio pervežimas Lietuva–Rusija, data 2013-05-25–2013-05-30. UAB „V1“ pateikė Rusijos pirkėjo patvirtinimą apie gautas prekes Nr. 10130152/270513/0002234, kuriame nurodyta, kad Rusijos pirkėjas gavo prekes su PVM sąskaita faktūra 44230513M 2013-05-23 (PVM sąskaita faktūra, išrašyta UAB „M1“ vardu Rusijos pirkėjui LLC „F1“) bei CMR VT0000904. CMR 5 laukelyje „pridedami dokumentai“ nurodyta TIR knygelė TIR XW73204718, išrašyta PVM sąskaita faktūra INV 44230513M. Šie dokumentai įforminti UAB „M1“ vardu.

Įvertinus surinktą informaciją apie transporto paslaugas vykdžiusius mokesčių mokėtojus pagal CMR Nr. VT0000903 bei Nr. 0000904, nustatyta, kad nėra jokių žymų, jog prekės būtų gabenamos Pareiškėjos užsakymu. Pagal CMR Nr. VT0000903 prekių pervežimo užsakovas buvo Didžiosios Britanijos pirkėjas, pagal CMR Nr. VT0000904 – Belizo mokesčių mokėtojas. UAB „V1“ direktorius nurodė, kad įmonė pagal pateiktus dokumentus neturėjo jokių sandorių su Pareiškėja, vykdė krovinijų, kurių siuntėjas pagal CMR yra UAB „M1“, pervežimą, jokių pervežimų neįforminus dokumentų nuo Pareiškėjos neatliko.

Centrinis mokesčių administratorius, įvertinęs CMR nurodytų transporto paslaugas atlikusių mokesčių mokėtojų bei prekių siuntėjos UAB „M1“ operatyvių patikrinimų metu surinktą informaciją, sprendime daro išvadą, jog prekės Pareiškėjos vardu nebuvo gabenamos į Rusiją. Nurodo, jog Kauno teritorinei muitinei (toliau – Kauno TM) atlikus tyrimą dėl Pareiškėjos vardu įformintų procedūrų pagal eksporto deklaracijas 2013-05-10 Nr. 13LTKR1000EK042287, 2013-05-17 Nr. 13LTKR1000EK046590, 2013-05-25 Nr. 13LTKR1000EK04AC08 ir 2013-06-01 Nr. 13LTKR1000EK04FB65 (kurias Pareiškėja pateikė mokesstinio tyrimo metu) užbaigimo, nustatyta, kad prekėms, deklaruotoms šiose eksporto deklaracijose, buvo įformintos dvi skirtingos muitinės procedūros, t. y. eksporto ir tranzito (TIR knygelės) – TIR knygelės Nr. SX72715613, Nr. XT73204717, Nr. XW73204718 ir Nr. XW73206259. Vadovaujantis 1993-07-02 Komisijos reglamento (EEB) Nr. 2454/93, išdėstančio Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2913/92, nustatančio Bendrijos muitinės kodeksą, įgyvendinimo nuostatų (toliau – Bendrijos muitinės kodekso įgyvendinimo nuostatai) 793 b straipsniu, eksporto procedūros laikomos baigtomis prekėms įforminus tranzito procedūrą. Muitinės deklaracijų apdorojimo sistemos (MDAS) duomenimis, minėtų eksporto deklaracijų muitinės formalumai yra užbaigti prekėms įforminus tranzito procedūras su TIR knygelėmis. Atlikus dokumentų analizę, nustatyta, kad tranzito procedūra įforminta UAB „M1“ vardu, TIR knygelėse nurodytos UAB „M1“ prekės. Nustatyta, kad TIR knygelėse nurodytos prekės, jų pavadinimai, svoris sutampa su UAB „M1“ išrašytose PVM sąskaitose faktūrose, CMR bei Rusijos importo deklaracijose nurodytomis prekėmis, pavadinimais bei jų svoriu. Pagal patikrinimui pateiktus dokumentus bei surinktą informaciją sprendime daroma išvada, kad papildomos prekės kartu su UAB „M1“ prekėmis į trečiąją šalį Rusiją (pagal tranzito procedūrą) nebuvo išgabentos.

Centrinis mokesčių administratorius sprendime pažymi, kad ginčo teisinius santykius reglamentuoja 2006-11-28 Tarybos direktyva Nr. 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos (toliau – ir Direktyva), 2004-04-13 Mokesčių administravimo įstatymas Nr. IX-2112 (toliau – MAĮ), PVMĮ ir kitų teisės aktų nuostatos. Remiasi Direktyvos 146 str. 1 dalies, PVMĮ

41 str. 1, 2 dalių, 56 str. 1, 4, 5 dalių nuostatomis, Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo (toliau – LVAT) 2012-04-10 nutartyje adm. byloje Nr. A⁴³⁸-1355/2012 suformuota praktika ir tvirtina, jog pagrindinė sąlyga lengvatiniam nulinio PVM tarifo taikymui yra realus konkretaus prekių kiekio eksportas, t. y. prekių išgabėnimas iš Europos Sąjungos (toliau – ES) teritorijos. Nurodo, jog tuo atveju, kai netenkinamos 0 proc. PVM tarifo taikymo sąlygos, turi būti vertinamas tiekėjo sąžiningumas, jeigu įrodoma, kad tiekėjas buvo sąžiningas ir elgėsi rūpestingai, ėmėsi visų būtinų ir reikalingų priemonių, kad įsitikintų, jog nedalyvauja sukčiavime, papildomas PVM jam neturi būti apskaičiuojamas. Daro išvadą, kad nagrinėjamu atveju pareiga įrodyti, jog prekės buvo išgabėtos iš ES teritorijos, tenka Pareiškėjai.

Išnagrinėjus bylos aplinkybes sprendime konstatuojama, kad Pareiškėja nepateikė dokumentų, kurių pagrindu galima būtų teigti, jog prekės ginčijamais atvejais buvo išgabėtos iš ES teritorijos. Ginčijamų sandorių su Rusijos Federacijos pirkėjais tiekimui į kitą valstybę įrodyti Pareiškėja pateikė PVM sąskaitas faktūras, prekių gabėnimo dokumentus – eksporto deklaracijas bei CMR, kurie yra ne originalūs, o kopijos nepatvirtintos spaudu „Tikra“. Pareiškėja nepateikė dokumentų, kurių pagrindu galima būtų teigti, jog prekės ginčijamais atvejais buvo išgabėtos iš ES teritorijos, nes Rusijos mokesčių administratoriaus pateiktoje informacijoje nurodyta, kad Rusijos mokesčių mokėtojai LLC „F1“ ir Mr. S. A. V. sandorių su Pareiškėja nevykdė ir prekių negavo, CMR nurodytos prekės gabėtos UAB „M1“ vardu, Kauno TM pateikė informaciją, jog prekės išgabėtos pagal tranzito procedūrą su TIR knygelėmis, kurios yra užpildytos UAB „M1“ vardu ir UAB „M1“ prekėms, todėl sprendime daroma išvada, kad sąlygos, įrodančios prekių išvežimą, neįvykdytos. Taip pat siekiant taikyti 0 proc. PVM tarifą turi būti įrodytas pirkėjo atliktas nuosavybės teisės į tiekiamas prekes perdavimas, faktiškas prekių išgabėnimas iš ES teritorijos. Šiuo atveju, Inspekcijos teigimu, pirkėjai prekių iš Pareiškėjos pagal patikrinimo metu įvertintas prekių transportavimo aplinkybes neįgijo, prekės buvo tiekiamos pagal tranzito procedūrą UAB „M1“ vardu. Papildomai pažymima, jog UAB „M1“ pateiktuose eksporto dokumentuose jokių neatitikimų mokesčių administratorius nenustatė.

Dėl Pareiškėjos skundo argumentų, jog pagal pateiktas eksporto deklaracijas nepripažįstamas jos prekių eksportas, nes UAB „M1“ pateikė tik TIR knygeles, tačiau nepateikė eksporto deklaracijų, o CMR nurodytos tos pačios transporto priemonės, kaip ir eksporto deklaracijose, kad patikrinimo metu nebuvo nustatyta jokių prekių perkrovimo ar iškrovimo faktų, minėtos prekės nebuvo perparduotos UAB „M1“, sprendime pažymima, kad ES valstybėse narėse ir Europos Laisvosios prekybos asociacijos (ELPA) valstybėse įdiegus naują kompiuterizuotą tranzito sistemą (NCTS), kaip tranzito deklaracija priimamas nustatytus reikalavimus atitinkantis pranešimas, kuris pateikiamas automatinio duomenų apdorojimo techninėmis priemonėmis (elektronine tranzito deklaracija). Naudojant šią sistemą Bendrijos ir bendrosioms tranzito procedūroms įforminti ir kontroliuoti, vietoje „popierinės“ tranzito deklaracijos ir kitų dokumentų naudojami elektroniniai pranešimai, kuriais pateikiami duomenys, reikalingi šioms procedūroms įforminti ir užbaigti, bei informacija apie jų vykdymo eigą. NCTS ES ir ELPA valstybėse taikoma nuo 2003-07-01, o nuo 2005-07-01 ES valstybėse narėse ja privaloma naudotis įforminant Bendrijos ir bendrąsias tranzito procedūras. Lietuva šia sistema naudojasi nuo įstojimo į ES dienos (2004-05-01). TIR tranzito sistemos tikslas – maksimaliai supaprastinti muitinės prižiūrimų tranzitinių krovinių tarptautinį gabėnimą, užtikrinant muitinės kontrolę ir suteikiant garantijas tranzito šalims. Su gabėnamomis prekėmis turi būti pateikiamas šalių Konvencijos narių pripažintas muitinės dokumentas (TIR knygelė), kuris įforminamas šalyje siuntėjoje ir atlieka kontrolės dokumento funkciją gabėnamų prekių išvykimo, tranzito ir paskirties valstybėse.

Kauno TM 2014-06-19 pateiktame atsakyme dėl Pareiškėjos vardu įformintų eksporto deklaracijų Nr. 13LTKR1000EK042287 (2013-05-10), Nr. 13LTKR10000EK046590 (2013-05-17), Nr. 13LTKR1000EK04AC08 (2013-05-25) ir Nr. 13LTKR1000EK 04FB65 (2013-06-01) užbaigimo nurodė, jog prekėms buvo įformintos dvi skirtingos muitinės procedūros, t. y. eksporto (1000 procedūra) ir tranzito (TIR knygelės Nr. SX72715613, XT73204717, XW73204718, XW7320659), šių procedūrų vykdytojai yra du atskiri juridiniai asmenys – Pareiškėja ir UAB „M1“. Vadovaujantis Bendrijos muitinės kodekso įgyvendinimo nuostatų 793 b straipsniu bei remiantis muitinės apdorojimo sistemos (MDAS) duomenimis, minėtų eksporto deklaracijų muitinės formalumai

užbaigti tranzito procedūra su TIR kortelėmis. Todėl, įvertinus pateiktą informaciją, daroma išvada, kad eksportuotomis laikomos UAB „M1“ vardu įformintos prekės.

Įrodymu, kad prekės yra išgabentos iš ES teritorijos ribų, pasak Inspekcijos, gali būti užsienio valstybės (ne ES valstybės narės) muitinės ar kitos kompetentingos valstybės institucijos dokumentas, patvirtinantis išgabentų prekių įvežimą į tos valstybės teritoriją ir atitinkamų muitinės procedūrų įforminimą, prekių gabenimo dokumentai, užsakymai ir kita korespondencija, sutartys, apmokėjimo, draudimo dokumentai, PVM sąskaitos faktūros ir kt. Pareiškėja, parduodama prekes Rusijos pirkėjams, pasinaudojo lengvatinėmis apmokestinimo PVM sąlygomis – taikė 0 proc. PVM tarifą, todėl jai kilo papildoma pareiga įrodyti, kad lengvata taikoma teisėtai ir pagrįstai bei pateikti įrodymus, pagrindžiančius prekių išgabavimo iš šalies teritorijos faktą. Pareiškėja teigia mokesčių administratoriui pateikusi tinkamus ir pakankamus įrodymus apie tai, kad jos įsigytos prekės buvo realiai išgabentos iš ES teritorijos, tačiau savo teiginių pagrindimui pateikė eksporto deklaracijas bei elektroninius pranešimus IE599, UAB „M1“ vardu užpildytas TIR knygeles. Inspekcijos vertinimu, prekių išgabavimui pagrįsti vien eksporto deklaracijų pateikimas bei įformintuose dokumentuose nurodytų transporto priemonių sutapimas nėra pakankamas, o turi būti pateikti įrodymai, kad prekės kirto ES sieną. Todėl eksporto faktas, Inspekcijos teigimu, turi būti nustatytas visapusiškai įvertinus visus pateiktus bei papildomai surinktus dokumentus, visas aplinkybes.

Dėl Pareiškėjos kartu su pastabomis pateiktų Lietuvos bei Italijos prekių tiekėjų patvirtinimų, jog iš jų įsigytos prekės buvo išgabentos ir sumontuotos Rusijoje, sprendime nurodoma, jog šie dokumentai vertintini kritiškai, nes 2014-04-23 S. S.p.A. patvirtinimas bei UAB „D1“ 2014-04-15 atsakymas į paklausimą „Dėl prekių sumontavimo“ nėra pagrįsti jokiais dokumentais bei kitais įrodymais. Patikrinimo metu gavus informaciją iš UAB „D1“ buvo nustatyta, jog Pareiškėja už prekes apmokėjo pavedimu ir jas išsivežė savo transportu, tačiau nenurodė, koku konkrečiai. Sprendime tvirtinama, jog UAB „D1“ raštas patvirtina, kad mokėtojas įsigijo prekes iš minėto tiekėjo, tačiau tai nepagrindžia jų išvežimo per sieną, nes Rusijos mokesčių administratorius ir Pareiškėjos deklaruoti pirkėjai nepatvirtino, kad Pareiškėjos vardu Rusijos mokėtojai būtų gavę kokias nors prekes.

Dėl Pareiškėjos pateiktos 2014-04-22 specialisto išvados Nr. UH-71/14, kurioje Rusijos firma RAB „H1“ Pareiškėjos direktoriaus užsakymu patvirtina, kad buvo sumontuotos garažo durys, adresu: Maskvos srityje, 104 sklype, sprendime nurodoma, jog jokios papildomos informacijos ar įrodymų, kad buvo sumontuotos būtent Pareiškėjos išgabentos prekės, Pareiškėja nepateikė. Pažymima, kad adresas nesutampa nei su pirkėju, nei su prekių iškrovimo adresais.

Centrinis mokesčių administratorius sprendime konstatuoja, jog Pareiškėjai nesurinkus įrodymų, kurie vienareikšmiškai patvirtintų prekių išgabavimo iš ES teritorijos faktą, Pareiškėja, vykdydama mokestines prievoles, nesielgė sąžiningai bei rūpestingai, nesiėmė visų būtinų priemonių, kad prekės būtų išgabentos, taip pat nedėjo pastangų, kad įsitikintų, jog nedalyvauja mokesčių sukčiavime. Jeigu PVM mokėtojas negali įrodyti, kad prekių tiekimui arba paslaugų teikimui 0 proc. PVM tarifas pritaikytas pagrįstai, toks prekių tiekimas arba paslaugų teikimas apmokestinamas taikant standartinį 21 proc. PVM tarifą. Pareiškėjos patikrinimo metu pateikti bei centriniam mokesčių administratoriui išdėstyti argumentai, jo vertinimu, neįrodo, kad prekės buvo išgabentos iš ES teritorijos ir pateiktos nurodytiems Rusijos pirkėjams LLC „F1“ bei Mr. S. A. V.. Todėl sprendime konstatuojama, jog Pareiškėjos įformintiems tiekimams 0 proc. PVM tarifas taikytas nepagrįstai ir 242821,60 Lt apmokestinamų tiekimų vertė apmokestinta standartiniu 21 proc. PVM tarifu pagrįstai, t. y. papildomai apskaičiuota 50993 Lt (242821,60 X 21 proc.) pardavimo PVM.

Pareiškėja nesutinka su Inspekcijos 2015-01-19 sprendimu Nr. 69-2 ir 2015-02-17 skunde nurodo mananti, kad mokesčių administratorius, objektyviai ir išsamiai neįvertinęs Pareiškėjos pateiktų įrodymų, išdėstytų argumentų, priėmė neteisėtą ir nepagrįstą sprendimą. Pareiškėja tvirtina, jog byloje esantys įrodymai patvirtina, kad jos prekių eksportas Rusijos Federacijos mokesčių mokėtojams LLC „F1“ ir S. A. V. įvyko, todėl ji pagrįstai taikė 0 proc. PVM tarifą.

Pareiškėja vadovaujasi skunde cituojamomis PVMĮ 41 str. 1, 2 dalių, 56 str. 1 dalies nuostatomis ir tvirtina, jog, remiantis LVAT praktika, esminė PVMĮ 41 str. 1 dalyje įtvirtintos

normos taikymo sąlyga yra faktas, ar prekės konkretaus jų tiekimo metu buvo išgabentos iš ES fiskalinės teritorijos. Vienintelė papildoma sąlyga, taikant šią nuostatą, Pareiškėjos tvirtinimu, yra numatyta PVMĮ 56 str. 1 dalyje, kuri reikalauja, kad, pritaikęs 0 proc. PVM tarifą pagal PVMĮ 41 straipsnį, mokesčių mokėtojas turėtų dokumentus, įrodančius, kad prekės išgabentos iš ES teritorijos. Skunde pažymima, kad PVMĮ 41 str. 1 dalyje įtvirtintoje teisės normoje nėra imperatyviai nustatyta kitų jos taikymo sąlygų (pvz., dėl eksporto procedūros pradžios vietos, momento ir pan., LVAT 2012-04-10 nutartis adm. byloje Nr. A⁴³⁸-1355-12). Daroma išvada, kad PVMĮ 41 str. 1 dalis yra taikoma, kai prekės yra išgabėtos iš ES teritorijos, ir kai mokesčių mokėtojas turi dokumentus, įrodančius prekių išgabenimą iš ES teritorijos.

Skunde pažymima, kad Pareiškėjos pateikti įrodymai pagrindžia prekių išgabenimo iš ES teritorijos faktą. Pareiškėja teigia 2014-09-05 pastabose dėl 2014-08-08 patikrinimo akto Nr. FR0680-565 Kauno AVMI ir 2014-11-12 skunde Inspekcijai dėl Kauno AVMI sprendimo Nr. (04.7.2)-FR0682-589 išsamiai išdėsčiusi ir apibendrinusi visus mokesčių administratoriui pateiktus įrodymus, todėl šiame skunde akcentuojanti mokesčių administratoriui pateiktų įrodymų esmę.

Dėl sandorių su LLC „F1“ Pareiškėja pažymi, kad aplinkybę, jog nagrinėjamu atveju buvo pagrįstai pritaikytas 0 proc. PVM tarifas, nes prekės buvo išgabentos iš ES teritorijos į Rusiją, pagrindžia tokie byloje esantys įrodymai: 1) PVM sąskaitos faktūros (prekių įsigijimo ir pardavimo); 2) galiojančios eksporto deklaracijos (eksporto lydymieji dokumentai), patvirtinančios, kad būtent Pareiškėjos prekėms buvo įforminta eksporto procedūra; 3) elektroniniai pranešimai (IE599), reiškiantys eksportuotų Pareiškėjos prekių išvežimo iš Bendrijos muitų teritorijos fakto patvirtinimą; 4) CMR, patvirtinantys, kad Pareiškėjos prekės buvo gabamos į Rusiją – sutampa eksporto deklaracijose, CMR, importo deklaracijose nurodytos transporto priemonės, vežusios krovinį, jų pavadinimai, registracijos numeriai; 5) 2014-04-23 S. S.p.A. patvirtinimas apie tai, kad Pareiškėjos prekės yra sumontuotos Rusijoje; 6) 2014-04-15 UAB „D1“ atsakymas į paklausimą „Dėl prekių sumontavimo“, patvirtinantis, kad Pareiškėjos prekės yra sumontuotos Rusijoje; 7) 2014-04-22 specialisto išvada Nr. UH-71/14 apie Pareiškėjos prekių buvimą Rusijoje.

Pareiškėja teigia žemiau lentelėje pateikianti įrodymus pagal kiekvieną išrašytą PVM sąskaitą faktūrą:

Nr.	PVM sąskaita faktūra	Eksporto deklaracija (eksporto lydymasis dokumentas)	Elektroniniai pranešimai (IE599)	CMR	Kiti dokumentai
1.	2012-12-19 Serija YUS Nr. 000011	MRN 12LTKR1000EK0B4BA0	Export notification (IE599) MRN: 12LTKR1000EK0B4 BA0	-	-
2.	2013-05-06 Serija YUS Nr. 0000012	MRN 13LTKR1000EK042287	Export notification (IE599) MRN: 13LTKR1000EK042 287	VT0000900	2014-04-23 S. S.p.A. patvirtinimas, 2014-04-22 specialisto išvada Nr. UH- 71/14
3.	2013-05-31 Serija YUS Nr. 0000015	MRN 13LTKR1000EK04FB65	Export notification (IE599) MRN: 13LTKR1000EK04F B65	0282008	2014-04-15 UAB „D1“ atsakymas į paklausimą „Dėl prekių sumontavimo“
4.	2013-07-11 Serija YUS Nr. 0000016	MRN 13LTKR1000EK06C8A2	Export notification (IE599) MRN:	-	2014-04-23 S.

		13LTKR1000EK06C 8A2	S.p.A. patvirtinimas, 2014-04-22 specialisto išvada Nr. UH-71/14
--	--	------------------------	--

Žemiau lentelėje pateikiami kiti įrodymai apie Pareiškėjos prekių išgabėnimą į Rusiją:

Nr.	PVM sąskaita faktūra	Prie eksporto deklaracijos (eksporto lydimojo dokumento) pridėta TIR knygelė Nr.	Prie CMR pridėta TIR knygelė Nr.	Prie importo deklaracijos pridėta TIR knygelė Nr.
1.	2012-12-19 Serija YUS Nr. 000011	GX72315915	GX72315915	GX72315915
2.	2013-05-06 Serija YUS Nr. 0000012	SX72715613	SX72715613	SX72715613
3.	2013-05-31 Serija YUS Nr. 0000015	XW73206259	XW73206259	XW73206259
4.	2013-07-11 Serija YUS Nr. 0000016	VX73231435	(Pareiškėja šiai dienai neturi duomenų)	(Pareiškėja šiai dienai neturi duomenų)

Pareiškėjos tvirtinimu, ji pateikė tinkamus ir pakankamus įrodymus, kad PVM sąskaitų faktūrų Serija YUS Nr. 000011, Nr. 0000012, Nr. 0000015, Nr. 0000016 atveju buvo pagrįstai taikytas 0 proc. PVM tarifas, nes visos prekės buvo realiai išgabėtos iš ES į Rusiją pirkėjui.

Dėl sandorių su S. A. V. Pareiškėja skunde pažymi, kad aplinkybę, jog nagrinėjamu atveju dėl sandorių su individualią veiklą vykdančiu S. A. V. buvo pagrįstai pritaikytas 0 proc. PVM tarifas, nes prekės buvo išgabėtos iš ES teritorijos į Rusiją, pagrindžia tokie byloje esantys įrodymai: 1) PVM sąskaitos faktūros (prekių įsigijimo ir pardavimo); 2) galiojančios eksporto deklaracijos (eksporto lydimojo dokumentai), patvirtinančios, kad būtent Pareiškėjos prekėms buvo įforminta eksporto procedūra; 3) elektroniniai pranešimai (IE599), reiškiantys eksportuotų Pareiškėjos prekių išvežimo iš Bendrijos muitų teritorijos fakto patvirtinimą; 4) CMR, patvirtinantys, kad Pareiškėjos prekės buvo gabamos į Rusiją – sutampa eksporto deklaracijose, CMR, importo deklaracijose nurodytos transporto priemonės, vežusios krovinį, jų pavadinimai, registracijos numeriai; 5) UAB „D1“ 2014-04-15 atsakymas į paklausimą „Dėl prekių sumontavimo“ apie tai, kad Pareiškėjos prekės yra sumontuotos Rusijoje; 6) S. A. V. 2014-08-11 patvirtinimas apie gautas Pareiškėjos prekes.

Žemiau lentelėje pateikiami įrodymai pagal kiekvieną išrašytą PVM sąskaitą faktūrą:

Nr.	PVM sąskaita faktūra	Eksporto deklaracija (eksporto lydimojo dokumentas)	Elektroniniai pranešimai (IE599)	CMR	Kiti dokumentai
1.	2013-05-15 Serija YUS Nr. 0000013	MRN 13LTKR1000EK046590	Export notification (IE599) MRN: 13LTKR1000EK046590	VT0000903	2014-08-11 S. A. V. raštas
2.	2013-05-24 Serija YUS Nr. 0000014	MRN 13LTKR1000EK04AC08	Export notification (IE599) MRN: 13LTKR1000EK04AC08	VT0000904	UAB „D1“ 2014-04-15 atsakymas, 2014-08-11 S. A. V. raštas

Žemiau lentelėje pateikiami kiti įrodymai apie Pareiškėjos prekių išgabėnimą į Rusiją:

Nr.	PVM sąskaita faktūra	Prie eksporto deklaracijos (eksporto lydimojo dokumento) pridėta TIR knygelė Nr.	Prie CMR pridėta TIR knygelė Nr.	Prie importo deklaracijos pridėta TIR knygelė Nr.
1.	2013-05-15 Serija YUS Nr. 0000013	XT73204717	XT73204717	XT73204717
	2013-05-24 Serija YUS Nr. 0000014	XW73204718	XW73204718	XW73204718

2.				
----	--	--	--	--

Skunde konstatuojama, kad Pareiškėja pateikė tinkamus ir pakankamus įrodymus, pagrindžiančius, kad PVM sąskaitų faktūrų Serija YUS Nr. 000013 ir Nr. 0000014 atveju buvo pagrįstai taikytas 0 proc. PVM tarifas, nes visos Pareiškėjos prekės buvo realiai išgabentos iš ES teritorijos į Rusiją pirkėjui S. A. V.

Pažymima, kad mokesčių administratorius ne tik nepagrįstai teigė, kad Pareiškėja nepateikė dokumentų, įrodančių prekių išgabėnimą iš ES teritorijos, bet ir darė nepagrįstas išvadas, jog išgabėnimasis neįvyko, o Pareiškėja tik pasinaudojo kitos įmonės duomenimis siekdama deklaruoti neįvykusius tiekimus LLC „F1“ arba, kad Pareiškėja prekių S. A. V. netiekė, o dokumentai surašyti formaliai ir neatitinka jų turinio. Argumentuodama aukščiau išdėstytą Inspekcijos išvadą nepagrįstumą, Pareiškėja skunde teigia išsamiai pasisakanti dėl atskirų įrodymų, patvirtinančių jos prekių išgabėnimą į Rusiją.

Pareiškėja skunde akcentuoja, kad su realiu prekių išgabėnimu iš ES teritorijos yra tiesiogiai susijęs ir realus prekių įsigijimas, todėl mokesčių administratorius neteisingai vertino Pareiškėjos pateiktus įrodymus dėl realaus prekių įsigijimo, nepagrįstai teigdamas, jog jie vertintini kritiškai.

Skunde pažymima, kad prekės, kurių tiekimas LLC „F1“ buvo apmokestintas 0 proc. PVM tarifu, buvo įsigytos iš:

Nr.	Data	PVM sąskaitos faktūros serija Nr.	Pardavėjas	Prekės pavadinimas, kiekis
1.	2013-02-05	Nr. 13/000018/D	Silvelox S.p.A.	Durys (0950x2300, 1 vnt.)
	2013-02-05	Nr. 13/000019/D	Silvelox S.p.A.	Garažo durys SECUR07 (3520x2830, 1 vnt.)
				Garažo durys SECUR07 (5920x2480, 1 vnt.)
2.	2013-05-31	Serija STCF-13-6600	UAB „D1“	Apdaila (rozetė, plastm. uždeng., 38 vnt.), stiklo paketai (17,8 kv.m), tarpinė (218 m), aliuminio profiliai (10 vnt.), aliuminio lankstiniai (42 m), klijuoti elementai (68,53 m), stiklinimo kaladėlės (50 vnt.), langai (1,92 kv.m), rankenos (5 vnt.), langai (6,56 kv. m), langai (0,7 kv.m), rankenos (1 vnt.)
3.	2013-07-08	Nr. 13/000470/E	S. S.p.A.	Durys (0950x2300, 1 vnt.)

Pareiškėja be PVM sąskaitų faktūrų mokesčių administratoriui teigia pateikusi ir prekių pardavėjų S. S.p.A. ir UAB „D1“ patvirtinimus apie tai, kad prekes realiai įsigijo ir gavo Pareiškėja. Todėl S. S.p.A. ir UAB „D1“ išrašytos PVM sąskaitos faktūros bei 2014-04-23 patvirtinimas ir 2014-04-15 atsakymas į paklausimą „Dėl prekių sumontavimo“ visete su kitais Pareiškėjos pateiktais įrodymais, jos nuomone, patvirtina, kad Pareiškėjos prekės buvo realiai įsigytos iš nurodytų pardavėjų, todėl jos realiai galėjo būti ir buvo parduotos bei išgabentos LLC „F1“ iš ES teritorijos.

Skunde taip pat pažymima, kad prekės, kurių tiekimas S. A. V. buvo apmokestintas 0 proc. PVM tarifu, buvo įsigytos iš:

Nr.	Data	PVM sąskaitos faktūros serija Nr.	Pardavėjas	Prekės pavadinimas, kiekis
1.	2013-05-10	ALK 130000393	UAB „A1“	Išankstinio montavimo profiliai (20 vnt.), aliuminio kronšteinai (60 vnt.), guminės tarpinės (2 vnt.), plastikiniai dangteliai, uždengimai (76 vnt.)

2.	2013-05-24	Serijs STCF-13-6584	UAB „D1“	Langai ąžuoliniai su alium. (22 vnt.), apkaustų uždengimai (168 vnt.), langai ąžuoliniai su alium. (1 vnt.), langai ąžuoliniai su alium. (3 vnt.)
----	------------	---------------------	----------	--

Pareiškėja be PVM sąskaitų faktūrų mokesčių administratoriui teigia pateikusi UAB „D1“ papildomą patvirtinimą apie tai, kad prekes realiai įsigijo ir gavo Pareiškėja. Taip pat UAB „D1“ patvirtino, jog Pareiškėjos įsigytos prekes buvo sumontuotos Rusijos Federacijoje, o tam, kad jos būtų ten sumontuotos, jos neabejotinai turėjo būti/buvo išgabentos iš ES teritorijos. Taigi, Pareiškėja realiai įsigijo prekes, todėl šios prekės galėjo būti ir buvo realiai išgabentos iš ES teritorijos į Rusiją pirkėjui S. A. V. Mokesčių administratoriui Pareiškėjos pateikti įrodymai (apie jos prekių faktinį sumontavimą (buvimą) Rusijoje, pirkėjo S. A. V. prekių gavimą), Pareiškėjos nuomone, vienareikšmiškai patvirtina jos įsigytų prekių faktinį išgabėnimą iš ES. Tokiu atveju mokesčių administratoriui tenka pareiga surinkti įrodymus, paneigiančius Pareiškėjos pateiktais dokumentais nustatytus faktus, tokių įrodymų nesurinkus (kaip yra nagrinėjamu atveju), pateikti dokumentai laikytini vienais iš įrodymų, patvirtinančių išgabėnimo faktą.

Skunde nurodoma, jog Pareiškėjos prekės buvo išgabentos į Rusijos Federaciją ir tai, Pareiškėjos nuomone, patvirtina eksporto dokumentai, pirkėjų patvirtinimai apie gautas prekes, transportavimo aplinkybės. Tvirtinama, jog byloje yra duomenų, pagal kuriuos toms pačioms (Pareiškėjos) prekėms buvo įformintos dvi skirtingos muitinės procedūros, t. y. eksporto ir tranzito. Primenama, kad visus Pareiškėjos muitinės procedūrų ir pervežimo formalumus tvarkė UAB „M3“, su kuria 2011-01-25 buvo sudaryta Muitinės tarpininko paslaugų teikimo sutartis Nr. 162, pagal kurią UAB „M3“ įsipareigojo atstovauti užsakovą muitinėje jo vardu, jo sąskaita ir jo interesais atliekant muitinės veiklos taisyklių nustatytus veiksmus ir formalumus, paruošti dokumentus deklaravimui ir pateikti juos muitinės pareigūnų kontrolei, užsakovui pageidaujant, pagal atskirą sutartį teikti ekspedicines paslaugas, įskaitant krovinį pervežimą vykdytojo ar kitu transportu. 2012-05-15 Pareiškėja su UAB „M3“ sudarė ir Prekių saugojimo muitinės sandėlyje sutartį Nr. MV032. Vadinasi, UAB „M3“ buvo atsakinga už tinkamą visų dokumentų įforminimą muitinės procedūroms bei tvarkė prekių pervežimo formalumus.

Pareiškėja teigia, kad byloje esantys įrodymai patvirtina, jog būtent jos prekėms buvo įforminta eksporto procedūra (deklarantas – UAB „M3“). Mokesčių administratoriui buvo pateikti elektroniniai pranešimai IE599, kurių išsiuntimas deklarantui reiškia eksportuotų prekių išvežimo iš Bendrijos muitų teritorijos fakto patvirtinimą, kaip tai nustatyta Bendrijos muitinės kodekso įgyvendinimo nuostatų 796e str. 1 dalyje.

Skunde nurodoma, kad Bendrijos muitinės kodekso, nustatyto 1992-10-12 Tarybos reglamentu (EEB) Nr. 2913/92 (toliau – Bendrijos muitinės kodeksas) 161 str. 4 dalyje nustatyta, kad tik įforminus eksporto procedūrą leidžiama Bendrijos prekes išgabenti iš Bendrijos muitų teritorijos. Išskyrus prekes, kurioms įforminta laikinojo išvežimo perdirtbi procedūra arba tranzito procedūra, atliekama vadovaujantis 163 straipsniu ir nepažeidžiant 164 straipsnio, visoms Bendrijos prekėms, kurias ketinama eksportuoti, turi būti įforminta eksporto procedūra (Bendrijos muitinės kodekso 161 str. 2 dalis). Pažymima, kad Bendrijos muitinės kodekso 163 straipsnis reglamentuoja vidinio tranzito procedūrą („įforminus vidinio tranzito procedūrą leidžiama laikantis 2–4 dalyse nustatytų sąlygų gabenti Bendrijos prekes, kurių muitinis statusas nepasikeičia, iš vienos Bendrijos muitų teritorijos vietos į kitą vykstant per trečiosios šalies teritoriją“), todėl nagrinėjamu atveju eksporto procedūra privalėjo būti įforminta. Eksporto procedūra ir buvo įforminta Pareiškėjos prekėms.

UAB „M3“ buvo įsipareigojusi forminti Pareiškėjai dokumentus muitinės procedūroms, todėl Pareiškėja teigia negalinti paaiškinti, kodėl eksporto deklaracijose (eksporto lydimojuose dokumentuose) kaip siuntėją/eksportuotoją nurodžius Pareiškėją, tranzito procedūra toms pačioms prekėms (kaip konstatavo ir Kauno TM) buvo įforminta ne Pareiškėjos, o UAB „M1“ vardu. Tačiau dokumentų netikslumai nagrinėjamu atveju, Pareiškėjos nuomone, nepaneigia to fakto, kad tai Pareiškėjos prekės buvo išgabentos iš ES teritorijos ir, kad tranzito procedūra buvo įforminta jos prekėms tik dėl nežinomų priežasčių UAB „M1“ vardu.

Skunde tvirtinama, jog realaus Pareiškėjos prekių išgabenimo faktą patvirtina tokios aplinkybės:

1) Kauno TM patvirtino, jog Pareiškėjos prekės, kurioms buvo įformintos dvi skirtingos muitinės procedūros (eksportas ir tranzitas), buvo išgabentos iš ES teritorijos;

2) Pagal Bendrijos muitinės kodekso įgyvendinimo nuostatų 792a str. 1 dalį, jeigu eksportuoti išleistos prekės neišvežamos iš Bendrijos muitų teritorijos, eksportuotojas arba deklarantas turi nedelsdamas apie tai pranešti eksporto muitinės įstaigai. Pareiškėja pažymi, kad, atsižvelgiant į tai, jog prekės buvo deklaranto UAB „M3“ dispozicijoje, jai nėra žinoma apie deklaranto teiktą pranešimą eksporto muitinės įstaigai apie neišvežtas prekes. Priešingai, realaus Pareiškėjos prekių išvežimo faktą ir tai, kad nebuvo gautas pranešimas apie eksportuoti išleisti prekių neišvežimą, patvirtino Kauno TM savo atsakymuose mokesčių administratoriui;

3) Kauno TM 2015-02-12 rašte Nr. (8.35/4)-1B-2977 „Dėl informacijos pateikimo“ patvirtino, kad prekės, deklaruotos eksporto deklaracijose (eksporto lydumuosiuose dokumentuose): 2012-12-20 MRN I2LTKR1000EK0B4BA0, 2013-05-10 MRN 13LTKR1000EK042287, 2013-05-17 MRN 13LTKR1000EK046590, 2013-05-25 MRN 13LTKR1000EK04AC08, 2013-06-01 MRN 131/1 KR1000EK04FB65, 2013-07-12 MRN I3LTKR1000EK06C8A2, yra išgabentos iš Bendrijų muitų teritorijos, ir, kad muitinė neturi informacijos, kad minėtose eksporto deklaracijose deklaruotos prekės nebūtų išvežtos iš Bendrijos muitų teritorijos. Pareiškėja pažymi, kad nurodytas Kauno TM raštas yra teikiamas Komisijai, nes Inspekcijos sprendime nepagrįstai neigiant Pareiškėjos prekių išgabenimą iš ES teritorijos, atsirado poreikis surinkti papildomus įrodymus ir juos pateikti;

4) Pats mokesčių administratorius konstatavo, kad Pareiškėjos pateiktose eksporto deklaracijose nurodyti tokie patys krovinių gabenusių transporto priemonių pavadinimai, registracijos numeriai, prekių kodai, jų pavadinimai, krovinio transportavimo data, kaip ir UAB „M1“. Vadinasi, eksporto procedūrą įforminus Pareiškėjos prekėms, nesant pranešimo apie eksportuoti išleistų prekių neišvežimą, sutampant prekių pavadinimams, jų kodams eksporto ir importo dokumentuose, yra akivaizdu, kad iš ES teritorijos buvo išgabentos būtent Pareiškėjos prekės, tačiau dėl nežinomų priežasčių jos buvo įformintos kaip UAB „M1“.

Skunde pažymima, kad pirkėjai patvirtino prekių gavimą. Nurodoma, jog mokesčių administratorius nepagrįstai darė išvadą, jog pirkėjai prekių iš Pareiškėjos pagal patikrinimo metu įvertintas prekių transportavimo aplinkybes neįgijo. Pareiškėjos nuomone, bylos aplinkybių visetas vienareikšmiškai patvirtina, kad pirkėjai LLC „F1“ ir S. A. V. gavo Pareiškėjos prekes, o būtent: 1) pagal 2014-08-08 patikrinimo akto Nr. FR0680-562 9, 12 puslapiuose esančią informaciją „CMR 24 laukelyje uždėtas Rusijos pirkėjo „F1“ spaudas, <...> prekės buvo pilnai pristatytos <...>“; 2) 2014-08-11 S. A. V. atsiuntė patvirtinimą apie gautas Pareiškėjos prekes. Aplinkybės, kad Pareiškėjos prekės buvo gabenamos ne jos vardu, nepaneigia realaus prekių išgabenimo iš ES ir įvykusio pirkėjų nurodytų prekių gavimo.

Nurodoma, jog Pareiškėjos prekės buvo transportuojamos, tuo tarpu mokesčių administratorius nepagrįstai sprendė, kad Pareiškėjos prekės nebuvo gabenamos į Rusiją. UAB „M3“ buvo atsakinga už tinkamą Pareiškėjos visų dokumentų įforminimą muitinės procedūroms bei tvarkė prekių pervežimo formalumus. Pareiškėja mokesčių administratoriui paaiškino, kad prekių transportavimu pagal žodinį susitarimą rūpinosi pirkėjas. Bylos duomenys šias aplinkybes patvirtina:

1) sprendimo 4 puslapyje išdėstyta informacija, kad <...> buvo surinkta informacija, kuri parodė, kad UAB „T1“ transportavimo paslaugą pagal 2013-05-29 sutartį Nr. EO6590 (A359610) užsakė UAB „B1“ (kodas, adresas: (duomenys neskelbtini). <...> Gautame UAB „B1“ atsakyme dėl informacijos apie CMR pateikimą nurodyta, kad šios transporto paslaugos užsakovas – „M3“. <...> UAB „M3“ teikė ekspedijavimo (transporto tarpininkavimo) paslaugas;

2) sprendimo 7 puslapyje esanti informacija, kad UAB „V1“ operatyvaus patikrinimo metu prie CMR Nr. VT0000903 pateikė UAB „M3“ 2013-05-24 išrašytą PVM sąskaitą faktūrą Serija VAK Nr. 0000946 už atliktą transportavimo paslaugą, <...> prie CMR Nr. VT0000904 pateikė Belizo mokesčių mokėtoju išrašytą PVM sąskaitą faktūrą už atliktą transportavimo paslaugą.

Daroma išvada, kad pirkėjams patvirtinus prekių gavimą ir Pareiškėjai pateikus įrodymus

apie faktinį jos prekių buvimą Rusijos Federacijos, UAB „M3“ suteiktos ekspedijavimo paslaugos patvirtina, kad tai Pareiškėjos prekės buvo gabenamos į Rusijos Federaciją.

Dėl mokesčių administratorius sprendime išdėstytų argumentų, jog Pareiškėja nesielgė sąžiningai bei rūpestingai, nesiėmė visų būtinų priemonių, kad prekės būtų išgabentos, taip pat nedėjo pastangų, kad įsitikintų, jog nedalyvauja mokesčių sukčiavime, skunde pažymima, jog Pareiškėja visada elgėsi sąžiningai ir tinkamai bei rūpestingai rūpinosi prekių išvežimu. Pareiškėja bendradarbiavo su veikiančiais, patikimais subjektais. Prie šio skundo papildomai pridedamas LLC „F1“, kaip realiai veikiančios įmonės, buvimą patvirtinantis juridinių asmenų valstybinio registro išrašas (priedas Nr. 4). Atkreipiamas dėmesys į tai, kad šio išrašo traukimo data nurodyta 2014-02-10, tačiau Pareiškėja kontrahento patikimumą tikrino internete ir prieš sandorius su LLC „F1“. Bendradarbiavimą su S. A. V., anot Pareiškėjos, įrodo ir jo pasirašytas patvirtinimas apie gautas Pareiškėjos prekes. Papildomai pažymima, jog mokesčių administratorius pats surinko duomenis apie tai, kad S. A. V. Rusijos Federacijos teritorijoje yra užregistruotas kaip individualią veiklą vykdomas asmuo.

Nurodoma, kad Pareiškėja bendradarbiavo su patikimais tiekėjais, iš kurių realiai buvo įsigytos/gautos prekės, 2011-01-25 su patikimu verslo partneriu UAB „M3“ sudarė muitinės tarpininko paslaugų teikimo sutartį. Mokesčių administratorius nustatė, kad UAB „M3“ užsakinėjo transporto paslaugas. Taigi, sudariusi sutartį su patikimu verslo partneriu, Pareiškėja elgėsi sąžiningai ir rūpestingai. Pareiškėja visada siekė išgabenti prekes, o jos tikslų realumą patvirtina faktiškai (realiai) įvykęs prekių išgabėnimas iš ES teritorijos. Pareiškėjos tvirtinimu, išdėstytos aplinkybės patvirtina, kad ji elgėsi sąžiningai ir rūpestingai, atsakingai rinkdamasi verslo partnerius ir bendradarbiaudama tik su patikimomis, stabiliai veikiančiomis įmonėmis, ko pasėkoje pagrįstai taikė 0 proc. PVM tarifą.

Pareiškėja skunde pasisako dėl MAĮ 67 straipsnyje įtvirtintos mokesčių administratoriaus pareigos pagrįsti jo mokesčių mokėtojui apskaičiuotas mokesčio ir su juo susijusias sumas. Nurodo, kad mokesčių administratorius neigia įvykusį Pareiškėjos prekių išgabėnimą iš ES teritorijos į Rusiją. Vadinas, jos turėjo likti Lietuvos Respublikos teritorijoje. Pareiškėjos teigimu, jos pateiktų įrodymų visuma patvirtina, kad tai jos prekės buvo išgabentos į Rusijos Federaciją: 1) Pareiškėja realiai įsigijo prekes, kurios vėliau buvo išgabentos; 2) privaloma eksporto procedūra įforminta Pareiškėjos prekėms, UAB „M1“ prekės, neiforminus eksporto procedūros (UAB „M1“ eksporto dokumentų nepateikė), net negalėtų būti išgabentos iš Bendrijos muitų teritorijos; 3) transporto priemonių pavadinimai ir registracijos numeriai eksporto deklaracijose, TIR knygelėse, importo deklaracijose sutampa; 4) prekių kodai ir pavadinimai eksporto deklaracijose ir importo deklaracijose sutampa; 5) prekės nebuvo perparduotos, perkraunamos, iškraunamos; 6) muitinė patvirtina Pareiškėjos prekių išgabėnimą; 7) muitinė patvirtina nesant informacijos, kad eksporto deklaracijose deklaruotos prekės būtų neišvežtos iš Bendrijos muitų teritorijos, tačiau mokesčių administratorius, objektyviai ir nešališkai šių įrodymų neįvertinęs, nepagrįstai neigia įvykusį Pareiškėjos prekių išgabėnimo iš ES teritorijos faktą, remdamasis tik formaliais kitos įmonės dokumentais, kurie nėra pilni (neiforminta eksporto procedūra). Muitinei patvirtinus įvykusį eksporto deklaracijose deklaruotų Pareiškėjos prekių išgabėnimą iš ES teritorijos, eksporto procedūroje nesant pranešimų apie prekių neišvežimą iš Bendrijos muitų teritorijos bei atsižvelgiant į kitus Pareiškėjos pateiktus išgabėnimą patvirtinančius įrodymus, skunde konstatuojama, kad mokesčių administratorius nepateikė (nenurodė) jokių realaus Pareiškėjos prekių išgabėnimo iš ES teritorijos aplinkybes objektyviai paneigiančių (nuginčijančių) įrodymų.

Remiantis išdėstytu ir vadovaujantis MAĮ 155 str. 4 d. 2 punktu, skunde prašoma panaikinti Inspekcijos 2015-01-19 sprendimą Nr. 69-2.

Iš bylos medžiagos matyti, kad Pareiškėjos skundas nepagrįstas, ginčijamas Inspekcijos 2015-01-19 sprendimas Nr. 69-2 tvirtintinas.

Mokestinis ginčas šioje byloje vyksta dėl Pareiškėjos 2012-12-01–2013-12-31 laikotarpiu Rusijos įmonei LLC „F1“ ir Rusijos piliečiui S. A. V. tiekėtų prekių apmokestinimo 0 proc. PVM tarifu pagrįstumo. Pažymėtina, kad Pareiškėja savo skunde neišdėstė argumentų ir nepareiškė reikalavimų dėl aritmetinio PVM bei su šiuo mokesčiu susijusių delspinigių ir baudų sumų

apskaičiavimo, o pateikė reikalavimus tik dėl įrodymų vertinimo ir teisinio nustatytų faktinių aplinkybių kvalifikavimo.

Byloje nustatyta, kad Pareiškėja 2012 m. gruodžio – 2013 m. liepos mėn. 4 PVM sąskaitomis faktūromis įformino prekių – durų, garažo durų, langų, stiklo paketų, rankenų, aliuminio profilių ir kt., pardavimus Rusijos įmonei LLC „F1“ už 168040,86 Lt sumą (patikrinimo akto 5 psl. esanti 1 lentelė), 2013 m. gegužės mėn. 2 PVM sąskaitomis faktūromis įformino prekių – ažuolinių langų su aliuminiu, apkaustų uždengimų, išankstinio montavimo profilių ir kt., pardavimus Rusijos pirkėjui fiziniam asmeniui S. A. V. už 74780,75 Lt (patikrinimo akto 13–14 psl. esanti 4 lentelė), šiuos pardavimus įformino kaip prekių eksportą ir apmokestino juos 0 proc. PVM tarifu pagal PVMĮ 41 str. 1 dalį.

Vietos mokesčių administratorius mokestinio patikrinimo metu, įvertinęs Pareiškėjos pateiktus 0 proc. PVM tarifo taikymo pagrindus įrodančius dokumentus (PVM sąskaitas faktūras, eksporto deklaracijas, CMR), Rusijos mokesčių administratoriaus pateiktą, UAB „M1“, ginčo prekes gabenusių bendrovių operatyvių patikrinimų metu surinktą, iš AB „Swedbank“, Kauno TM gautą informaciją, padarė išvadas, kad prekių pardavimas Rusijos pirkėjams buvo įformintas siekiant mokestinės naudos, t. y. Pareiškėjai siekiant nemokėti pardavimo PVM už prekes, kurios galėjo būti parduotos Lietuvos Respublikos juridiniams ar fiziniams asmenims. Vietos mokesčių administratorius konstatavo, kad Pareiškėja, pažeisdama PVMĮ 41 ir 56 straipsnių nuostatas, nepagrįstai taikė 0 proc. PVM tarifą apmokestinamoms prekėms, kurios nebuvo išgabentos iš Lietuvos Respublikos, ir todėl ginčo prekių tiekimams taikė standartinį PVM tarifą ir apskaičiavo Pareiškėjai 50993 Lt mokėtiną PVM. Centrinis mokesčių administratorius 2015-01-19 sprendime Nr. 69-2 nurodęs, jog Pareiškėja nepateikė dokumentų, kurių pagrindu galima būtų teigti, jog prekės ginčijamais atvejais buvo išgabentos iš ES teritorijos, padarė išvadą, jog Kauno AVMI pagrįstai Pareiškėjos nurodytiems Rusijos pirkėjams įformintus prekių tiekimus apmokestino standartiniu PVM tarifu.

Pareiškėja skunde Komisijai bei jos atstovės mokestinio ginčo nagrinėjimo Komisijos posėdyje metu pateikė argumentus, anot jų, pagrindžiančius, jog Pareiškėja pagrįstai ir teisėtai, remdamasi PVMĮ 41 str. 1 dalies nuostata, ginčo prekių tiekimus nurodytiems Rusijos pirkėjams apmokestino taikydama 0 proc. PVM tarifą.

Atsižvelgdama į tai, jog byloje nustatytos faktinės aplinkybės, pagrindžiančios ginčo šalių pozicijas, yra detalai aprašytos tiek ginčijamame Inspekcijos sprendime, tiek Pareiškėjos skunde, taip pat ir šio Komisijos sprendimo aprašomojoje dalyje, Komisija pakartotinai jų neatkartoja, nes tai nėra tikslinga, tačiau analizuoja PVMĮ 41 str. 1 dalyje įtvirtintų reikalavimų egzistavimą ir mokestinio ginčo byloje surinktų įrodymų, jų pagrindu nustatytų aplinkybių pakankamumą 0 proc. PVM tarifo taikymui. Taip pat Komisija, iš esmės sutikdama su ginčijamame Inspekcijos sprendime išdėstytu faktinių aplinkybių vertinimu ir teisiniu jų kvalifikavimu, plačiau pasisako dėl esminių Pareiškėjos skunde nurodytų nesutikimo su mokesčių administratoriaus sprendimu argumentų.

Ginčo sandorių sudarymo metu galiojančio PVMĮ 41 str. 1 dalyje (2010-11-30 įstatymo Nr. XI-1187 redakcija, galiojanti nuo 2010-12-18) nustatyta, kad jeigu šiame skyriuje nenustatyta kitaip, tiekiamos prekės apmokestinamos taikant 0 procentų PVM tarifą, jeigu jas tiekėjas ar jo užsakymu kitas asmuo išgabena iš Europos Sąjungos teritorijos. Prekių tiekimas apibrėžiamas PVMĮ 4 str. (2006-11-28 įstatymo Nr. X-932 (galioja nuo 2007-01-01) redakcija) 1 d. 1 punkte, kuriame nurodyta, jog prekių tiekimu laikomas prekių perdavimas kitam asmeniui, kai pagal sandorio sąlygas šis asmuo arba trečioji šalis įgyja teisę disponuoti tomis prekėmis kaip jų savininkas. PVMĮ 56 straipsnis reglamentuoja 0 procentų PVM tarifo pritaikymo pagrindus įrodymą. Šio straipsnio 1 dalyje (2006-11-28 įstatymo Nr. X-932 (galioja nuo 2007-01-01) ir 2010-11-30 įstatymo Nr. XI-1187 (galioja nuo 2010-12-18) redakcijos) nustatyta, kad PVM mokėtojas, pritaikęs 0 procentų PVM tarifą pagal šio Įstatymo 41 straipsnį, privalo turėti dokumentus, įrodančius, kad prekės išgabentos iš Europos Sąjungos teritorijos. Pažymėtina, jog pagal šio straipsnio 4 ir 5 dalis (2009-06-23 įstatymo Nr. XI-317 redakcija, galiojanti nuo 2009-07-01) mokesčio administratorius Mokesčių administravimo įstatymo nustatyta tvarka turi teisę pareikalauti pateikti arba savo iniciatyva pats ar per tam įgaliotas teisės saugos institucijas surinkti papildomus įrodymus 0 procentų PVM tarifo pritaikymo pagrindumui įvertinti. Kai PVM mokėtojas negali įrodyti, kad prekių

tiekimui, prekių įsigijimui iš kitos valstybės narės arba paslaugų teikimui 0 procentų PVM tarifas pritaikytas pagrįstai arba mokesčių administratoriui gavus įrodymų, kad prekių tiekimui, prekių įsigijimui iš kitos valstybės narės ar paslaugų teikimui 0 procentų PVM tarifas pritaikytas nepagrįstai, toks prekių tiekimas, prekių įsigijimas iš kitos valstybės narės ar paslaugų teikimas apmokestinamas taikant standartinį PVM tarifą arba lengvatinį PVM tarifą, jeigu jis šioms prekėms ar paslaugoms nustatytas.

Taigi, šiame ginče analizuojamos PVMĮ normos taikymo aspektu reikšmingi yra faktai, ar prekės konkretaus jų tiekimo metu buvo fiziškai išgabentos iš ES fiskalinės teritorijos, ar prekes išgabeno pats pardavėjas arba pardavėjo užsakymu kitas asmuo. Vienintelė papildoma sąlyga taikant šią nuostatą yra numatyta PVMĮ 56 str. 1 dalyje, kuri reikalauja, kad mokesčių mokėtojas, pritaikęs 0 proc. PVM tarifą pagal PVMĮ 41 straipsnį, privalo turėti dokumentus, įrodančius, kad prekės išgabentos iš ES teritorijos (LVAT 2012-04-10 nutartis adm. byloje Nr. A⁴³⁸-1355/2012). Atkreiptinas dėmesys į tai, jog LVAT praktikoje dėl 0 proc. PVM tarifo taikymo pagrįstumo laikomasi pozicijos, jog, pirma, būtent mokesčių mokėtojo pareiga yra įrodyti sąlygų, kurioms esant taikytinas 0 proc. PVM tarifas, buvimą; antra, turimi duomenys, kuriais mokėtojas remiasi, turi nekelti abejonių, nes tai yra mokėtojo pareiga ir ji turi būti įvykdyta tinkamai, siekiant pasinaudoti atitinkama mokesčine teise (LVAT 2009-03-10 nutartis adm. byloje Nr. A⁴⁴²-376/2009; 2013-09-16 nutartis adm. byloje Nr. A⁵⁵⁶-1752/2013; 2009-08-17 nutartis adm. byloje Nr. A⁴³⁸-867/2009; 2010-08-23 nutartis adm. byloje Nr. A⁴³⁸-716/2010). Pažymėtina, jog mokesčiniuose teisiniuose santykiuose pirmenybė teikiama tikrajam ūkinių operacijų turiniui (MAĮ 10 straipsnis), todėl rašytiniai įrodymai negali pagrįsti jais įrodinėjamų aplinkybių tikrumo, jeigu konkrečių įrodymų ar duomenų visuma įrodo, kad tam tikros rašytiniais dokumentais deklaruotos ir įrodinėtinos aplinkybės neįvyko ar negalėjo įvykti. Atsižvelgiant į išdėstytą darytina išvada, jog mokesčių mokėtojo administratoriui pateikti dokumentai neturi kelti abejonių dėl to, jog yra įvykdytos sąlygos, būtinos apmokestinimui 0 proc. PVM tarifu.

Komisija, atsižvelgusi į PVMĮ nuostatas, reglamentuojančias ginčo teisinius santykius, aukščiau paminėtą LVAT praktiką bei įvertinusi visumą byloje surinktų įrodymų, sutinka su mokesčių administratoriaus išvada, kad Pareiškėja, pritaikiusi 0 proc. PVM tarifą, nepateikė pakankamai įrodymų, patvirtinančių, jog jai vykdant ginčo prekių tiekimus Rusijos pirkėjams LLC „F1“ bei S. A. V. prekės buvo fiziškai išgabentos iš ES teritorijos. Be to, realaus prekių išgabavimo faktą vykdant tiekimus nurodytiems Rusijos pirkėjams nagrinėjamo ginčo atveju paneigia mokesčių administratoriaus Pareiškėjos patikrinimo metu surinktų įrodymų visuma, o būtent, nustatytų aplinkybių visetas apie tai, jog Pareiškėja jos mokesčio patikrinimo metu nepateikė nei su LLC „F1“, nei su S. A. V. pasirašytos prekių pardavimo sutarties (Pareiškėjos direktorius pateikė sutartį PLM-05/12, sudarytą tarp UAB „M1“ ir LLC „F1“, tačiau paaiškinti, kaip pas ją atsidūrė, kaip pats teigia, jam nežinomos įmonės sutartis, negalėjo), prekių užsakymų, susirašinėjimo su pirkėjais dokumentų (net neįvardijo, su kokiais konkrečiais asmenimis buvo bendrauta dėl prekių tiekimo), Rusijos pirkėjų apmokėjimo už patiektas prekes dokumentų (Pareiškėjos atstovės patvirtino, jog LLC „F1“ iki šiol nėra atsiskaičiusi su Pareiškėja, 2013-04-30 į Pareiškėjos sąskaitą AB „Swedbank“ buvo pervesta 54692,16 Eur (188841,09 Lt) neva už Pareiškėjos S. A. V. tiekias prekes, tačiau nesutampa Pareiškėjai pervesta lėšų suma su išrašytose PVM sąskaitose faktūrose nurodyta suma – 74780,75 Lt, Pareiškėja nepateikė mokėjimo paskirtyje nurodytos sutarties – contract 290413, Rusijos mokesčių administratorius, atlikęs pirkėjų 2012–2013 m. banko sąskaitų išrašų analizę, tarpusavio atsiskaitymų su Pareiškėja faktų nenustatė); Pareiškėjos Rusijos pirkėjams išrašytose ginčo prekių pardavimo PVM sąskaitose faktūrose nenurodyti pirkėjus ar jų atstovus identifikuojantys duomenys, sąskaitos nėra pasirašytos, patvirtintos LLC „F1“ spaudu; Pareiškėja pateikė CMR, įformintą UAB „M1“ vardu, šviestas kopijas, kurių tikrumą patvirtinti įmonės spaudu ir savo parašu Pareiškėjos direktorius atsisakė; CMR nurodytos prekių siuntėjos UAB „M1“, ginčo prekes vežusių bendrovių (UAB „V1“, UAB „T1“, UAB „B1“) operatyvių patikrinimų metu nustatytos aplinkybės nepatvirtina, jog šios bendrovės būtų turėję sandorių su Pareiškėja; prie Pareiškėjos S. A. V. išrašytų PVM sąskaitų faktūrų YUS Nr. 0000013 ir YUS Nr. 0000014 pateiktuose CMR Nr. VT0000903 ir Nr. VT0000904 nesutampa ne tik prekių siuntėja (ne Pareiškėja, bet UAB „M1“), bet ir prekių gavėju nurodytas ne šis fizinis asmuo, bet LLC „F1“ (Pareiškėjos

pateiktame CMR Nr. VT0000904 yra uždėtas LLC „F1“ spaudas, patvirtinantis prekių gavimą); Rusijos mokesčių administratoriaus surinkta informacija nepatvirtino aplinkybės, jog LLC „F1“ bei S. A. V. būtų turėję kokių nors verslo ryšių su Pareiškėja; UAB „M1“ atlikto operatyvaus patikrinimo metu įvertintų šios įmonės pateiktų dokumentų ir jų pagrindu nustatytų aplinkybių visuma patvirtino, jog pagal šioje ginčo byloje minimus CMR bei TIR knygeles, kurias Pareiškėja nurodė kaip jos prekių išvežimą iš ES teritorijos nurodytiems Rusijos pirkėjams patvirtinančius dokumentus, į Rusiją buvo eksportuotos UAB „M1“ LLC „F1“ tiekto prekės, kaip nustatė mokesčių administratorius, papildomos prekės kartu su UAB „M1“ prekėmis į trečiąją šalį – Rusiją nebuvo išgabentos. Svarbu pažymėti, jog pastarąsias išvadas patvirtina vieno iš didžiausių UAB „M1“ prekių (langų, durų ir kt.) pirkėjų Rusijos įmonės LLC „F1“ importo deklaracijos (patikrinimo akto 10–11 psl. esanti 3 lentelė, 18 psl. esanti 6 lentelė), kuriose nurodyti duomenys sutampa su UAB „M1“ operatyvaus patikrinimo metu mokesčių administratoriui pateiktų jos prekių išgabavimo į Rusiją faktą įrodančių dokumentų – CMR, TIR knygelėlių, PVM sąskaitų faktūrų, 2012-05-12 sutarties Nr. PLM-05/12, apmokėjimo už prekes dokumentų, visuma. Taip pat pažymėtina, jog prie 2013-07-11 PVM sąskaitos faktūros YUS Nr. 0000016, išrašytos LLC „F1“, Pareiškėja mokestinio patikrinimo metu nepateikė jokių šioje sąskaitoje faktūroje nurodytos prekės – durų, išvežimo iš ES teritorijos faktą patvirtinančių dokumentų, kartu su pastabomis Pareiškėja mokesčių administratoriui pateikė elektroniniu būdu pildytos eksporto deklaracijos 2013-07-12 MRN 13LTR1000EK06C8A2 bei elektroninio pranešimo (IE599) kopijas.

Pareiškėja skunde bei jos atstovės mokestinio ginčo nagrinėjimo Komisijos posėdyje metu pabrėžė, kad Pareiškėjos prekių išgabavimą iš ES teritorijos į Rusiją patvirtina Pareiškėjos pateiktos eksporto deklaracijos bei Kauno TM Pareiškėjos atstovei pateiktas 2015-02-12 raštas Nr. (8.35/4)-1B-2977, patvirtinantis, jog Pareiškėjos vardu įformintos eksporto procedūros yra užbaigtos. Iš tiesų, iš nurodytojo Kauno TM rašto turinio matyti, jog jame muitinė, remdamasi muitinės informacinės sistemos duomenimis, patvirtino, jog Pareiškėjos nurodytos eksporto deklaracijos yra užbaigtos prekėms įforminus tranzito procedūras su TIR knygelėmis, jog prekės, deklaruotos minimose eksporto deklaracijose, yra išgabentos iš Bendrijos muitų teritorijos, o informacijos, kad prekės būtų neišvežtos iš Bendrijos muitų teritorijos, muitinė neturi. Be to, Kauno TM 2014-06-19 raštu Nr. (8.35/4)-1B-9310 informavo vietos mokesčių administratorių, jog prekėms, deklaruotoms Pareiškėjos įformintose eksporto deklaracijose 2013-05-10 Nr. 13LTR1000EK042287, 2013-05-17 Nr. 13LTR1000EK046590, 2013-05-25 Nr. 13LTR1000EK04AC08 ir 2013-06-01 Nr. 13LTR1000EK04FB65, buvo įformintos dvi skirtingos muitinės procedūros, t. y. eksporto ir tranzito su TIR knygelėmis Nr. SX72715613, Nr. XT73204717, Nr. XW73204718 ir Nr. XW73206259, šių procedūrų vykdytojai yra skirtingi ūkio subjektai. Vadovaujantis Bendrijos muitinės kodekso įgyvendinimo nuostatų 793 b straipsniu, eksporto procedūros laikomos baigtomis prekėms įforminus tranzito procedūrą. Muitinės deklaracijų apdorojimo sistemos (MDAS) duomenimis, minėtų eksporto deklaracijų muitinės formalumai yra užbaigti prekėms įforminus tranzito procedūras su TIR knygelėmis. Iš Kauno TM pateiktų duomenų matyti, jog tranzito procedūros vykdytoja buvo UAB „M1“, tranzito procedūra taip pat buvo užbaigta. Ir nors pagal Muitinės departamento generalinio direktoriaus 2009-06-26 įsakymu Nr. 1B-362 patvirtintų Elektroninės eksporto deklaracijos pateikimo, priėmimo ir kitos elektroninės informacijos, susijusios su eksporto procedūrų vykdymu, mainų taisyklių 4.13 punkto nuostatas elektroninio pranešimo IE599LT išsiuntimas deklarantui reiškia eksportuotų prekių išvežimo iš Bendrijos teritorijos fakto patvirtinimą, kaip tai nustatyta Bendrijos muitinės kodekso įgyvendinimo nuostatų 796e str. 1 dalyje, šiame mokestiniame ginče pagal PVMĮ nuostatas sprendžiant 0 proc. tarifo taikymo iš ES teritorijos išvežtoms prekėms pagrįstumo klausimą, tiek Pareiškėjos byloje pateikti elektroniniai eksporto lydymieji dokumentai, tiek elektroniniai pranešimai dėl prekių eksporto (IE599) vertintini tik kaip vieni iš įrodymų visų kitų byloje surinktų įrodymų kontekste. Pareiškėja skunde akcentuoja, jog tai būtent jos prekės buvo išgabentos iš ES teritorijos ir, kad tranzito procedūra taip pat buvo įforminta jos prekėms, tik dėl nežinomų priežasčių UAB „M1“ vardu. Pasak Pareiškėjos, UAB „M3“ buvo įsipareigojusi įforminti Pareiškėjai dokumentus muitinės procedūroms, todėl ji negali paaiškinti, kodėl eksporto deklaracijose (eksporto lydimojuose dokumentuose) kaip siuntėją/eksportuotoją nurodžius Pareiškėja, tranzito procedūra toms pačioms prekėms buvo įforminta ne Pareiškėjos, o

UAB „M1“ vardu. Tačiau dokumentų netikslumai, Pareiškėjos nuomone, nepaneigia fakto, kad tai Pareiškėjos prekės buvo išgabentos iš ES teritorijos. Komisijos vertinimu, nurodytuosius Pareiškėjos argumentus paneigia mokesstinio patikrinimo metu nustatytų aplinkybių visuma apie tai, jog pagal TIR knygeles, kurios įforminamos šalyje siuntėjoje ir atlieka kontrolės dokumentų funkciją ne tik gabenamų prekių išvykimo, tranzito, bet ir paskirties valstybėse, į Rusiją buvo išgabentos UAB „M1“ prekės. Šią išvadą patvirtina mokesčių administratoriaus surinktų ir byloje esančių dokumentų (tranzito lydimumų dokumentų ir jų priedų – prekių sąrašų, TIR knygelių, UAB „M1“ PVM sąskaitų faktūrų, CMR), kuriuose matyti muitinės įstaigų spaudai, patvirtintos kopijos, importo deklaracijų su Rusijos muitinės spaudais kopijos bei Rusijos mokesčių administratoriaus pateikta informacija apie tai, jog UAB „PIK Tamožnia“ duomenų bazėje nerasta informacijos apie prekes, kurių siuntėjas būtų Lietuvos mokesčių mokėtojas „Y1“ ir kurios būtų buvusios įvežtos į Rusijos Federacijos teritoriją, o gavėjai būtų LLC „F1“ bei S. A. V. (pastaruoju atveju Rusijos mokesčių administratorius pranešė, kad nerasta informacijos apie prekes, kurių siuntėjas būtų ir UAB „M1“). Atsižvelgdama į tai, kas išdėstyta, Komisija konstatuoja, kad mokesčių administratoriaus surinkti įrodymai šio mokesstinio ginčo atveju turi didesnę įrodomąją galią lyginant juos su Pareiškėjos pateiktais, kaip matyti iš nustatytų aplinkybių visumos, tik formaliai įformintais eksporto lydimaiais dokumentais. Todėl Pareiškėjos pateikti elektroniniu būdu pildyti eksporto lydimeji dokumentai nėra pakankami patvirtinti tą aplinkybę, jog tai būtų Pareiškėjos prekės jos vykdytų tiekimų Rusijos pirkėjams LLC „F1“ bei S. A. V. pagrindu buvo išgabentos iš ES teritorijos į Rusiją. Juolab, kad, Komisijos vertinimu, byloje surinktų įrodymų ir jų pagrindu nustatytų aplinkybių visuma (prekių pardavimo sutartys, užsakymų, apmokėjimo už prekes dokumentai nepateikti, PVM sąskaitose faktūrose, CMR nėra pirkėjų patvirtinimų apie prekių gavimą, CMR įforminti ne Pareiškėjos vardu, LLC „F1“ paneigė turėjusi verslo ryšių su Pareiškėja) kelia pagrįstas abejones dėl to, jog apskritai įvyko ginčo prekių tiekimas kaip toks, o nebuvo tik formaliai įforminti dokumentai Pareiškėjai siekiant pasinaudoti PVM lengvata ir gauti mokesstinės naudos (atkreiptinas dėmesys į aplinkybes, jog Pareiškėjos kontrolės veiksmus mokesčių administratorius pradėjo jai 2013-07-02 pateikus prašymą grąžinti PVM permoką (skirtumą) už 2013 m. gegužės mėn., mokesstinio tyrimo metu (2013-08-02 mokesstinio tyrimo rezultatų ataskaita Nr. AU18-96) paaiškėjus aplinkybėms dėl neteisėtai taikyto 0 proc. PVM tarifo, Pareiškėja 2013-07-31 atšaukė prašymą grąžinti (įskaityti) mokesčio permoką (skirtumą), kaip nustatė mokesčių administratorius patikrinimo metu (aktas surašytas 2014-08-08), Pareiškėja po atlikto mokesstinio tyrimo nebevykdė ir buhalterinėje apskaitoje neiformino bei nedeklaravo jokių eksporto procedūrų).

Pasisakant dėl Pareiškėjos skunde nurodomų aplinkybių, jog visus Pareiškėjos muitinės procedūrų ir pervežimo formalumus tvarkė UAB „M3“, su kuria 2011-01-25 buvo sudaryta Muitinės tarpininko paslaugų teikimo sutartis Nr. 162 bei 2012-05-15 sudaryta Prekių saugojimo muitinės sandėlyje sutartis Nr. MV032, jog UAB „M3“ buvo atsakinga už tinkamą visų dokumentų įforminimą muitinės procedūroms ir už tai, jog dėl Pareiškėjai nežinomų priežasčių jos prekėms tranzito procedūda buvo įforminta UAB „M1“ vardu, jog UAB „M3“ suteiktos ekspedijavimo paslaugos patvirtina, kad tai Pareiškėjos prekės buvo gabenamos į Rusijos Federaciją, pažymėtina, jog pagal Bendrijos muitinės kodekso įgyvendinimo nuostatų 199 str. 1 dalį pateikus muitinės įstaigai deklarantą (deklarantas – tai asmuo, pateikiantis muitinės deklaraciją savo vardu, arba amuo, kurio vardu muitinės deklaracija pateikiama (Bendrijos muitinės kodekso 4 str. 18 dalis) arba jo atstovo pasirašytą deklaraciją, deklarantas teisės aktų nustatyta tvarka tampa atsakingas už deklaracijoje pateiktos informacijos teisingumą, kartu su deklaracija pateiktų dokumentų tikrumą, visų prievolių, susijusių su deklaracijoje nurodytos muitinės procedūros taikymo prekėms pradžia, įvykdymą, bei formuojamą teismų praktiką (LVAT 2009-10-15 nutartis adm. byloje Nr. A⁴⁴²-1218/2009, 2010-07-07 nutartis adm. byloje Nr. A⁵⁷⁵-864/2010), pati Pareiškėja yra atsakinga už jos vardu veikusio muitinės tarpininko atliktus veiksmus. Be to, kaip nustatė mokesčių administratorius Pareiškėjos patikrinimo metu, transporto logistas UAB „M3“ neišrašė nei vienos PVM sąskaitos faktūros Pareiškėjai už šios naudai suteiktas transporto tarpininkavimo paslaugas maršrutu Lietuva – Rusija (išrašyta 2013-05-13 PVM sąskaita faktūra EDG Nr. 0002500 už transporto tarpininkavimo paslaugas maršrutu Italija – Lietuva 4052,56 Lt sumai), UAB „M3“ 2013-05-31 išrašė vienintelę

PVM sąskaitą faktūrą MVT Nr. 01893 (460 Lt sumai) Pareiškėjai už dokumentų forminimą (Kauno AVMI 2014-06-27 priešpriešinės informacijos surinkimo pažyma Nr. 04.2.2-FR1041-1917).

Komisija nurodo sutinkanti su Kauno AVMI 2014-10-13 sprendime dėl patikrinimo akto tvirtinimo Nr. (04.7.2)-FR0682-589 bei ginčijamame Inspekcijos 2015-01-19 sprendime Nr. 69-2 mokesčių administratoriaus išdėstytais argumentais vertinant Pareiškėjos papildomai pateiktus neva jos prekių išvežimą iš ES teritorijos į Rusiją vykdant prekių tiekimus LLC „F1“ ir S. A. V. patvirtinančius įrodymus – 2014-04-23 S. S.p.A., 2014-04-15 UAB „D1“ patvirtinimus apie tai, jog, kaip teigia pati Pareiškėja, tai jos prekės buvo sumontuotos Rusijoje, 2014-04-22 specialisto išvada Nr. UH-71/14 apie Pareiškėjos prekių buvimą Rusijoje, S. A. V. 2014-08-11 patvirtinimą apie iš Pareiškėjos gautas prekes. Papildomai pažymi, jog tiek S. S.p.A., tiek UAB „D1“ raštai patvirtina, jog Pareiškėja iš šių tiekėjų įsigijo prekes, ginčas dėl šių aplinkybių tarp šalių nekyla, tačiau šie raštai nepatvirtina, jog būtent iš šių tiekėjų Pareiškėjos įsigytos prekės buvo išvežtos į Rusiją ir sumontuotos, kaip kad abstrakčiai nurodo UAB „D1“ savo rašte, Maskvoje. Pareiškėjos direktoriaus 2014-04-21 užsakymu jau sekančią dieną – 2014-04-22 RAB „H1“ parengta specialisto išvada Nr. UH-71/14 patvirtina tik tai, jog, atlikus natūrinę apžiūrą 104 sklype, esančiame Maskvos srityje, nustatyta, kad šiame sklype yra įrengtos atitinkamo dydžio išorinės bei dvejų garažo durys, tačiau Pareiškėja nepaaiškino, kaip susieti šioje specialisto išvadoje nurodytas prekes su Pareiškėjos iš S. S.p.A. įsigytais prekėmis bei su Pareiškėjos LLC „F1“ vykdytais tiekimais, nes, kaip teisingai pastebėjo mokesčių administratorius, specialisto išvadoje nurodytas adresas nesutampa nei su vienu iš CMR nurodytų prekių iškrovimo Rusijoje tiekiant prekes LLC „F1“ adresų. Be to, ginčo byloje esantys įrodymai dėl Pareiškėjos iš S. S.p.A. įsigytų prekių eksportavimo į Rusiją aplinkybių yra prieštaringi: Pareiškėjos 2013-07-29 paaiškinime jos direktorius tvirtino, jog visuose mokesčių administratoriui pateiktuose dokumentuose yra nurodytos eksportuotos prekės, kurias Pareiškėja įsigijo gegužės mėn. Iš bylos medžiagos matyti, kad S. S.p.A. Pareiškėjai sąskaitas faktūras išrašė 2013-02-05 (invoice Nr. 13/000018/D ir Nr. 13/000019/D, šias sąskaitas nurodė ir savo patvirtinime), tą pačią dieną Pareiškėjos vardu prekės (durys, garažo durys) buvo užpajamuotos sandėlyje (duomenys neskelbtini) (UAB „M3“ muitinės sandėlis, kaip prekes priėmęs asmuo nurodytas UAB „M3“ sandėlininkas R. P.), CMR Nr. AZ 1503830, kuriame siuntėja nurodyta S. S.p.A., gavėja – Pareiškėja, išrašytas 2013-05-07, CMR 24 langelyje „gavėjo parašas ir spaudas“ uždėtas sandėlininko A. N. spaudas ir parašas (krovinio gavimo data neįrašyta), kaip minėta, „M3“ Pareiškėjai PVM sąskaitą faktūrą EDG Nr. 0002500 už transporto tarpininkavimo paslaugą maršrutu Italija–Lietuva išrašė 2013-05-13. Pareiškėja skunde taip pat tvirtina, jog jos prekių išvežimą į Rusiją pirkėjai LLC „F1“ pagal 2013-07-11 išrašytą PVM sąskaitą faktūrą YUS Nr. 0000016 patvirtina ne tik pateikta eksporto deklaracija bei elektroninis pranešimas (IE599) MRN13LTRK1000EK06C8A2, bet ir nurodytasis S. S.p.A. 2014-04-23 patvirtinimas, bei nurodo, jog į Rusiją pagal šiuos dokumentus eksportuotas prekes (duris) ji įsigijo iš S. S.p.A. pagal 2013-07-08 sąskaitą faktūrą Nr. 13/000470/E, tačiau ginčo byloje nėra pateikusi nurodytosios sąskaitos faktūros, jos savo patvirtinime nenurodo ir S. S.p.A. Atsižvelgiant į išdėstytas aplinkybes, Pareiškėjos papildomai pateiktieji įrodymai negali būti vertinami kaip patikimi ir objektyvūs, iš esmės yra sietini tik su Pareiškėjos mokestinio ginčo metu pasirinkta gynybine pozicija siekiant išvengti papildomai apskaičiuoto PVM ir su juo susijusių delspinigių ir baudos sumų mokėjimo.

Komisijos vertinimu, S. A. V. 2014-08-11 patvirtinimas apie prekių gavimą iš Pareiškėjos taip pat yra tik formalus pobūdžio dokumentas, pateiktas ir pasirašytas fizinio asmens, nepateikęs jokių jį identifikuojančių duomenų (kaip minėta, tokių duomenų nėra ir Pareiškėjos įformintuose vykdytose šiam asmeniui dokumentuose). Aplinkybė, jog šis asmuo nebendradarbiauja su mokesčių administratoriumi, nesudaro pagrindo pasitikėti šio asmens pateiktu tvirtinimu apie realų prekių gavimą, kuris nėra patvirtintas jokiais kitais byloje esančiais duomenimis.

Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, darytina išvada, jog centrinis mokesčių administratorius, pilnutinai, visapusiškai ir objektyviai išaiškines visas bylai reikšmingas aplinkybes, teisingai įvertinęs byloje surinktus įrodymus, pagrįstai konstatavo, jog Pareiškėja nepateikė pakankamų įrodymų, patvirtinančių, jog jos vykdytų tiekimų Rusijos pirkėjams LLC „F1“ bei S. A. V. metu ginčo prekės buvo fiziškai išgabentos iš ES teritorijos į Rusiją ir todėl Pareiškėjos nurodytiems pirkėjams pagal ginčo PVM sąskaitas faktūras įforminti prekių tiekimai pagrįstai ir teisėtai buvo

apmokestinti standartiniu PVM tarifu. Konstatuotina, jog Inspekcija priėmė teisėtą ir pagrįstą sprendimą, todėl naikinti jį nėra pagrindo.

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, vadovaudamasi Mokesčių administravimo įstatymo 155 straipsnio 4 dalimi, n u s p r e n d ž i a:

Patvirtinti Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos 2015-01-19 sprendimą Nr. 69-2.

Pagal Mokesčių administravimo įstatymo 159 straipsnio 1, 3 ir 4 dalis mokesčių mokėtojas, nesutinkantis su Mokestinių ginčų komisijos sprendimu dėl mokestinio ginčo, turi teisę šį sprendimą apskųsti Vilniaus apygardos administraciniam teismui (Žygimantų g. 2, LT-01102 Vilnius). Skundas Vilniaus apygardos administraciniam teismui turi būti paduodamas ne vėliau kaip per 20 dienų po Mokestinių ginčų komisijos sprendimo įteikimo dienos. Mokesčių administravimo įstatymo 164 straipsnio 3 dalyje nustatyta, kad dokumentų, siunčiamų registruotu laišku, įteikimo mokesčių mokėtojui diena laikoma penkta darbo diena, einanti po mokesčių administratoriaus siunčiamos korespondencijos perdavimo paštui dienos.

Komisijos pirmininkė

Edita Veršelienė

Komisijos nariai

Laura Milašiūtė

Rasa Stravinskaitė

Andrius Venius

Lina Vosylienė